

তেওঁলোকক কোৱা,
যীশুৱে তেওঁলোকক মৰম কৰে

ঈশ্বৰৰ বাবে আপোনাৰ প্ৰেমৰ
এক আন্দোলন পাওঁক

জয়ছ্ মেয়ৰ

নিউ ইয়ৰ্কৰ সবাধিক কিতাপ বিক্ৰীৰ লেখিকা

তেওঁলোকক কোৱা,
যীশুৱে তেওঁলোকক মৰম কৰে

তেওঁলোকক কোৱা,
যীশুৱে তেওঁলোকক মৰম কৰে

ঈশ্বৰৰ বাবে আপোনাৰ প্ৰেমৰ
এক আন্দোলন পাওঁক

জয়ছ মেয়ৰ

JOYCE MEYER
MINISTRIES®

Nanakramguda, Hyderabad - 500 008

Unless otherwise indicated, all Scripture quotations are taken from The Amplified® Bible (AMP). Copyright © 1954, 1962, 1965, 1987 by The Lockman Foundation. Used by permission.

Scriptures marked NKJV are taken from the New King James Version. Copyright © 1979, 1980, 1982 by Thomas Nelson, Inc.

Scriptures marked KJV are taken from the King James Version of the Bible.

Copyright © 2014 by Joyce Meyer Ministries - Asia

All rights reserved. No part of this publication may be reproduced, distributed, or transmitted in any form or by any means, or stored in a database or retrieval system, without the prior written permission of Joyce Meyer Ministries - Asia.

Joyce Meyer Ministries - Asia
Nanakramguda,
Hyderabad - 500 008

Phone: +91-40-2300 6777
Website: www.jmmindia.org

Tell Them I Love Them - Assamese
The Simple Truth About God's Love for You

Printed at:
Caxton Offset Pvt. Ltd.
Hyderabad - 500 004

সূচী-পত্ৰ

ভূমিকা	vii
1. ঈশ্বৰে আপোনাৰ মৰম কৰে !	1
2. মই ইয়াৰ যোগ্য নে ?	7
3. প্ৰেমৰ অৰ্থ হ'ল সম্পৰ্ক ৰখা	16
4. প্ৰেম, ভাষা আৰু বিশ্বাস	22
5. ভয়ৰ পৰা মুক্তি	29
6. প্ৰেমৰ সীমা বাঢ়ি গৈ থাকে	34
7. ঈশ্বৰৰ প্ৰেমে আপোনাক সলনি কৰি দিব	41
এক নতুন জীৱনৰ অনুভৱ কৰক	46

ভূমিকা

মই বিশ্বাস কৰো যে মানুহক ঈশ্বৰৰ মৰমৰ ব্যক্তিগত প্ৰকাশনৰ আটাইতকৈ বেছি প্ৰয়োজনীয়তা আছে। মই এতিয়াও বিশ্বাস কৰো যে বিজয়ী খ্ৰীষ্টিয় জীৱন জীয়াবলৈ এই প্ৰকাশন এক আধাৰশিলা। ঈশ্বৰৰ প্ৰেমৰ বিষয়ে আমাৰ বৌদ্ধিক জ্ঞান নাই কিন্তু প্ৰকাশন লাগে, যেতিয়া প্ৰত্যেক বিশ্বাসীয়ে ঈশ্বৰৰ প্ৰেমৰ ওপৰত চিন্তা - ভাৱনা কৰিব, নিজৰ জীৱনত ঈশ্বৰৰ প্ৰেমক চিনি পাব আৰু সেই প্ৰকাশনক ঈশ্বৰৰ লিখিত বচন আৰু প্ৰাৰ্থনাৰ মাধ্যমেৰে বিচাৰিবলৈ চেষ্টা কৰিব তেতিয়া তেওলোকক এই প্ৰকাশন কেৱল ঈশ্বৰেহে দিব পাৰিব।

ঈশ্বৰে জগতক ভাল পায়। আৰু সেই কাৰণে তেও - যীশুক সংসাৰৰ বাবে বলিদান হ'বলৈ পঠিয়াই দিছে এয়া জনা আৰু বিশ্বাস কৰা একেবাৰে সহজ। কিন্তু যদি আপুনি পৃথিৱীত একমাত্ৰ ব্যক্তি হ'লে হয়, তেতিয়াও জানো আপোনাৰ বাবে ঈশ্বৰৰ প্ৰেম ইমানেই হ'লে হয় যে তেও যীশুক আপোনাৰ বাবে আৰু কেৱল আপোনাৰ বাবে মৰিবলৈ পঠিয়ালে হয়, এয়া বিশ্বাস কৰা অলপ কঠিন।

বহু বছৰলৈ হতাশ খ্ৰীষ্টিয়ান হিচাপে জীৱন পাৰ কৰাৰ পিছত মই ঈশ্বৰৰ প্ৰেম বুজি পালো। ঈশ্বৰৰ অনুগ্ৰহৰ পৰা পৱিত্ৰ আত্মাৰ দ্বাৰা মই এই প্ৰকাশন পালো যে তেও মোক ব্যক্তিগত ভাৱে প্ৰেম কৰে। এই একমাত্ৰ প্ৰকাশনে মোৰ সম্পূৰ্ণ জীৱন আৰু ইয়াৰ লগতে মোৰ চাল চলনকো সলনি কৰি দিছে।

মোৰ বিশ্বাস যে, এই কিতাপ খনত আপুনি যি পঢ়িব, সেয়াই ঈশ্বৰৰ প্ৰেমৰ বিষয়ে আপোনাক নতুন অৰ্ন্তদৃষ্টি আৰু জ্ঞান প্ৰদান কৰিব। মোৰ এয়াও বিশ্বাস যে তেও ব্যক্তিগত ভাৱে এই প্ৰকাশন প্ৰাপ্ত কৰিবলৈ আপোনাৰ ভিতৰত এক নতুন ভোক আৰু পিয়াহ জাগ্ৰত কৰি দিব। মোৰ অনুৰূপ যে আপোনালোকে এই কিতাপখন লাহে লাহে পঢ়িব, ইয়াক অধ্যয়ন হিচাপে লব আৰু পবিত্ৰশাস্ত্ৰৰ যিবোৰ বচন আৰু বিচাৰ পৰৱৰ্তী পৃষ্ঠাবোৰত পাব সেয়া ভাবিব আৰু হৃদয়ঙ্গম কৰিব।

এয়া জানিও যে, মই ঈশ্বৰ পৰা বেলেগ হৈ একো নহয়, তেওৰ বচনৰ পৰা যি প্ৰকাশন আৰু জ্ঞান মই পাইছো, ঈশ্বৰৰ অনুগ্ৰহত এখন কিতাপ হিচাপে বিনম্ৰভাৱে আপোনালোকক উচৰ্গা কৰিলো।

1

ঈশ্বৰে আপোনাৰ মৰম কৰে !

“কাৰণ ঈশ্বৰে জগতক ইমান প্ৰেম কৰিলে যে, তেও নিজৰ একমাত্ৰ পুত্ৰকে দান কৰিলে, যাতে যি কোনোৱে তেওঁক বিশ্বাস কৰে, তেও নষ্ট নহয় কিন্তু অনন্ত জীৱন পায়।”

— যোহানে লিখা শুভবাতী ৩:১৬

ঈশ্বৰে এটা পৰিয়াল বিচাৰে, যেইকাৰণে ঈশ্বৰে আমাক নিজৰ সন্তান বনাইছে। তেওঁ এয়া নিবিচাৰে যে আমি সৰু ল’ৰা-ছোৱালীৰ দৰে ব্যৱহাৰ কৰো, বৰঞ্চ আমি তেওৰ সন্তানৰ দৰে ব্যৱহাৰ কৰো। তেওঁ বিচাৰে যে আমি তেওঁৰ ওপৰত নিৰ্ভৰ কৰো, নিৰ্ভৰশীল হও, তেওঁৰ সহায় লও, তেওঁক ভাল পাও আৰু তেৱো আমাক মৰম কৰক। তেওঁ বিচাৰে যে আমি তেওঁৰ ওপৰত ভৰসা কৰো আৰু যিকোনো প্ৰয়োজনীয়তাৰ সময়ত আমি তেওঁৰ ওচৰলৈ যাওঁ। তেওঁ আপোনাৰ সৈতে ব্যক্তিগত সম্বন্ধ ৰাখিবলৈ বিচাৰে।

যোহানে লিখা শুভবাৰ্তা ৩:১৬ ক - আমাৰ বেছি ভাগেই এক বৃহৎ ৰূপত গ্ৰহণ কৰো, “অহ, অ, মই জানো যে যীশু সংসাৰৰ বাবে বলিদান হৈছে কিন্তু আমাৰ কেৱল সাধাৰণ মানুহৰ এটা গোট নহয় যাৰ বাবে যীশুৱে প্ৰাণ দিছে, যীশুৱে প্ৰত্যেক ব্যক্তিৰ বাবে প্ৰাণ দিছে, তেওঁ আপোনাৰ বাবে প্ৰাণ দিছে।”

যদি আপুনি পৃথিৱীত কেৱল মাত্ৰ এজন ব্যক্তি হ’লে হয়, তেতিয়াও তেওঁ আপোনাৰ বাবে প্ৰাণ দিলে হয়। তেওঁ কেৱল আপোনাৰ বাবে সমস্ত কষ্ট সহ্য কৰিলে হয়। তেওঁ আপোনাৰ বাবে প্ৰাণ দিছে! ঈশ্বৰে আপোনাক বহুত প্ৰেম কৰে, তেওঁ আপোনাক অনন্তকাললৈ প্ৰেম কৰে।

এবাৰ মই গাড়ী চলাই আছিলো আৰু ঈশ্বৰে মোৰ লগত মনতে কথা পাতিলে, “তুমি মোৰ চকুৰ মণি” মই জনা নাছিলো যে এই বচনটো পৱিত্ৰশাস্ত্ৰত আছে। চয়তানে তৎক্ষণাত মোক কলে, এনেকৈ কোৱাটো, অহংকাৰ কৰা নহয় নে? তুমি কি ভাবা, তুমি কোন হয়? এতিয়া মই ভাবিবলৈ ধৰিলো, মই এই ধৰনে ভাবিব নালাগে, এয়া আমাৰ স্বাভাৱিক ভাব-চিন্তাৰ বিপৰীত যে আমি নিজকে বিশেষ ব্যক্তি ভাবো, এয়া যে আমি বৰদান পাইছো আৰু আনতকৈ বেলেগ। আমাৰ মাজৰ প্ৰত্যেক জন ব্যক্তি নিজস্ব ভাবে আনতকৈ বেলেগ আৰু পিতা পৰমেশ্বৰে আমাক তেনেকৈয়ে সৃষ্টি কৰিছে।

যেতিয়া মই এই বিষয়ে ভবা-চিন্তা কৰি আছিলো, ঈশ্বৰে মোৰ মনত এগৰাকী স্ত্ৰীৰ ছবি দেখুওৱালে যি চুপাৰ বজাৰও আপেলৰ দমৰ সন্মুখত থিয় দি আছিল। তেওঁ সকলো ফালে চাই মেলি এটা আপেল বাছি ললে যিটো আটাইতকৈ ভাল আছিল আৰু সেইটো বাছি লৈ কিনিব ধৰিলে, ঈশ্বৰে মোক কবলৈ বিচাৰিছিল যে মই তেওঁৰ বাবে সৰ্বোত্তম আপেল আছিলো। এক বিশেষ আছিলো। শুনাত হয়তো এইটো ভাল নালাগিব

পাৰে কিন্তু ঈশ্বৰে আমাক সকলোকে এয়াই কয় । ইয়াৰ অৰ্থ এয়া নহয় নে বাক্ৰ যে ঈশ্বৰ আমাৰ সকলোৰে কাষত আছে আৰু এয়া কৈ আছে যে আনবোৰ ভাল নহয়, তেওঁ কৈ আছে যে আমিবোৰ বিশেষ হয় । এই কথা ঈশ্বৰৰ বচনত লিখা আছে আৰু বচন সকলোৰে বাবে । তোমালোক সকলো ঈশ্বৰৰ চকুৰ মণি ।

ঈশ্বৰে মোক যি কৈ আছিল, মই সেয়া গ্ৰহণ নকৰিলো । মই নিজৰ বিষয়ে ইমান উত্তম কথা ভবাৰ বাবে নিজকে দোষী সজালো । প্ৰায় দুদিন পিছত মই বাইবেলত গীতমালা ১৭:৮ ত পঢ়িলো, মোৰ এনে লাগিল যে বচনটোৱে মোলৈ চোকা দৃষ্টিৰে চাই আছিল “নিজৰ চকুৰ মনিৰ নিচিনাকৈ সুৰক্ষিত ৰাখা, তোমাৰ ডেউকাৰ ছাঁৰে মোক ঢাকা ।” মই কলো, অহু সেয়া সচাকৈ ঈশ্বৰেই আছিল, যি মোৰ লগত কথা পাতি আছিল । মই ঈশ্বৰৰ চকুৰ মনি/যিমান বেছি মই এই বিষয়ে চিন্তা কৰিছোঁ সিমানই দীঘলীয়া সময়লৈ, প্ৰত্যেকবাৰ মই নিজকে এজন বিশেষ ব্যক্তি হিচাবে অনুভৱ কৰিছোঁ ।

মানুহৰ মনৰ ভিতৰত এটা ভোক-পিয়াহ, লালসা আৰু অভিলাসা থাকে যে কোনোৱে তেওঁক প্ৰেম কৰক । ঈশ্বৰে আমাক এই দৰেই সাজিছে । বহুতো মানুহে এয়া মানে যে ঈশ্বৰে সংসাৰখনক ভাল পায়, যীশুক ভাল পায়, কিন্তু তেওলোককো যে ভাল পায় এয়া মানিবলৈ কঠিন অনুভৱ কৰে । কিন্তু ঈশ্বৰৰ বচনে শিকায় যে ঈশ্বৰে তেওলোকক সিমানই ভাল পায় যিমান তেওঁ যীশুক ভাল পায় । তেওঁ আপোনাকো সিমানই ভাল পায় যিমান তেওঁ যীশুক ভাল পায় । আহক আমি যোহানে লিখা শুভবৰ্তা ৫:২০ পঢ়ো:

“কাৰণ, পিতৃয়ে পুত্ৰক প্ৰীতি কৰে, আৰু নিজে যি যি কৰে সেই সকলোকে তেওঁক দেখুৱায়, আৰু তোমালোকে যেন বিশ্বাস্য মানা ।”

এয়া ঈশ্বৰৰ কথন, “মই যীশুৰ দ্বাৰা এই মহান কামবোৰ কৰি আছে আৰু ইয়াতকৈওঁ বেছি মহান কাম কৰিম যাতে তোমালোকে বিস্ময় মানা” (লেখকৰ মত) আপুনি বাৰু জানেনে কি কথাত বিস্ময় মানা সঠিক, ঈশ্বৰৰ কামত আচৰিত হোৱা ভাল নে ?

আমি এই বচনবোৰ পঢ়ো - কিন্তু প্ৰায়ে সেই কথাবোৰ হেৰাই পেলাওঁ যিবোৰ আমি কৰাটো ঈশ্বৰে বিচাৰে। তেওঁ বিচাৰে যে আমি সেই মহান কামবোৰ যিবোৰ তেওঁ-যীশুৰ দ্বাৰা কৰিছে চাওঁ আৰু আচৰিত হৈ কওঁ, “সেয়া অদ্ভুৎ, হে ঈশ্বৰ যীশুৰ দ্বাৰা তুমি কিমান অদ্ভুৎ কাম কৰিছা।” সেয়ে তেওঁ বিচাৰে যে আপুনি বাইবেলত যোহানে লিখা শুভবাৰ্তা ১৪:১২ ত লিখা কথা খিনিত মনোযোগ দিয়ক যত যীশুৱে কৈছে, “যিয়ে মোৰ ওপৰত বিশ্বাস কৰে, এয়া যিবোৰ কাম মই কৰো, তেৱো কৰিব, বৰঞ্চ ইয়াতকৈও ডাঙৰ ডাঙৰ কাম কৰিব, কাৰণ মই পিতৃৰ ওচৰলৈ যাওঁ।”

ঈশ্বৰে এনেকুৱা কাম বৰঞ্চ ইয়াতকৈও মহান কাম আপোনাৰ দ্বাৰা সম্পন্ন কৰিব, যি তেওঁ যীশুৰ দ্বাৰা কৰিছে কাৰণ যীশু নিজৰ পিতৃৰ ওচৰলৈ গুচি গৈছে। আপুনি বাৰু এই কথাটো বিশ্বাস কৰেনে ? আপুনি বাৰু সচাকৈ এয়া বিশ্বাস কৰে যে ঈশ্বৰে আপোনাক মৰম কৰে আৰু আপোনাক ব্যৱহাৰ কৰিব ?

এদিনাখন যেতিয়া মই বচন অধ্যয়ন কৰি আছিলো ঈশ্বৰে মোৰ লগত কথা পাতিলে - “জয়ছ, মই মানুহৰ বাবে প্ৰতিদিনে কিমান কাম কৰো কাৰণ মই সিহতক মৰম কৰো আৰু সিহতে প্ৰায়েই এয়া বুজি নাপায়। সিহতে না এয়া বুজি না এয়া চিনি পায়। মই তোমাক কেৱল এটা উদাহৰণ দিও, প্ৰতিদিনে যেতিয়া মই সূৰ্য্যক কও” “উদয় হোৱা” তেতিয়া মই এই কথাটো

ৰ বাবে বেট্ৰি বাবে, জেমীৰ বাবে আৰু আপোনাৰ বাবেও (আপুনি ইয়াত নিজৰ নাম লিখি লওঁক) কওঁ ।

অলপ ৰওঁক আৰু ভাৱক । সূৰ্য্য প্ৰতিদিনে উদয় হয় আৰু আকাশত আপোনাৰ বাবে সূৰ্য্য উজ্জ্বল হয় । কিন্তু আমি এয়া মানি চলো যে সূৰ্য্য উদয় হ'বই লাগিব । আমি এয়া জানো যে সূৰ্য্য সদায় উদয় হ'ব কিন্তু ই আপোনাৰ বাবে উদয় হয় । যেতিয়া ঋতু অনুসৰি বৰষুণ হয় সেয়া আপোনাৰ বাবে হয় । যেতিয়া বৰফ পৰে সেয়া আপোনাৰ বাবে হয় । ঈশ্বৰে আপোনাক কিমান ভাল পায় ।

দ্বিতীয় বিৱৰণ ৭:৯ ত লিখা আছে - “সেই কাৰণে জানি থোৱা যে তোমাৰ ঈশ্বৰ যিহোৱাহে, তেওঁক প্ৰেম কৰা আৰু তেওঁৰ আজ্ঞা পালন কৰা বিলাকৰ পক্ষে তেওঁ হাজাৰ হাজাৰ পুৰুষলৈকে দয়া আৰু নিয়ম ৰক্ষাকৰোতা বিশুদ্ধ ঈশ্বৰ ।”

আপোনাৰ বাৰু এনেকুৱা নালাগেনে যে হাজাৰ পুৰুষলৈ ঈশ্বৰৰ দয়া এটা পৰ্য্যাপ্ত কাৰণ যে আপুনি তেওঁৰ প্ৰেমক পাবলৈ বিচাৰে ? তেওঁ অনন্তকালৰ ঈশ্বৰ আৰু আপুনি তেওঁক ভাগৰাব নোৱাৰে । আমাৰ মাজৰ অধিকাংশই ভাবে যে নিজৰ ভুল আৰু বেয়া কথাৰে তেওঁলোকে ঈশ্বৰক ভাগৰাই দিছে । কিন্তু আপুনি এনেকুৱা কৰিব নোৱাৰে । প্ৰেম কেতিয়াও ভাগৰি নগৰে আৰু ঈশ্বৰে আপোনাক প্ৰেম কৰি কেতিয়াও ভাগৰি নপৰে । প্ৰেম কৰাটো ঈশ্বৰৰ বাবে ক্ৰিয়া নহয়, তেওঁনিজেই প্ৰেম ।

এই পৃথিৱী যি আছিল, বা কেতিয়াবা থাকিব, এনেকুৱা আটাইতকৈ বেয়া দুষ্ট পাপীয়েও যদি যীশুৰ মূখত খুৱাই দিয়ে আৰু কয় “মোৰ তোৰ লগত কিহৰ লেনা - দেনা, মই নৰকত যাবলৈ সন্মুখ” ঈশ্বৰে তেওঁকো প্ৰেম

কৰে। পিছত তেওঁ সিহঁতৰ পৰা যি শুনিছে আৰু ঈশ্বৰৰ উদ্দেশ্য সম্পূৰ্ণ কৰিবলৈ বেলেগ কৰা গৈছে, প্ৰেম নকৰিব নে বাৰু ?

হয়তো আপুনি এয়া কৈ দিছিলে যে “মই যীশুক গ্ৰহণ কৰো আৰু তেওঁক প্ৰেম কৰো।” কিন্তু মই আপোনাক শুধিবলৈ বিচাৰো যে ঈশ্বৰে আপোনাক প্ৰেম কৰে এই কথাত আপুনি কিমান বিশ্বাস কৰে ?

আপোনাৰ বাবে এয়া একেবাৰে পোন আৰু সৰল বাৰ্তা ঈশ্বৰে আপোনাক প্ৰেম কৰে। কিন্তু এয়া সেই সকলোবোৰ কথাৰ আধাৰশীলা যিবোৰ আপুনি বুজিপোৱাটো ঈশ্বৰে বিচাৰে।

আপুনি ঈশ্বৰৰ কথা যিমনেই শিকক আৰু সেয়া অধ্যয়ন কৰাত আৰু বিচৰাত যিমনেই পৰিশ্ৰম কৰক, যদি আপুনি এই সত্যটো স্বীকাৰ কৰিব নোৱাৰে যে ঈশ্বৰে আপোনাক প্ৰেম কৰে তেনেহ’লে আপুনি বহু দূৰলৈ যাব নোৱাৰিব। ঈশ্বৰৰ প্ৰেম আপোনাৰ বিশ্বাস, পাপৰ পৰা স্বতন্ত্ৰতা আৰু নিৰ্ভয় হৈ আনৰ সেৱাৰ বাবে খোজ আগবঢ়াবলৈ ভেটিৰ পাথৰ। আপুনি বাৰু ঈশ্বৰৰ এই প্ৰেমক গ্ৰহণ কৰিব নে ?

2

মই ইয়াৰ যোগ্য নে ?

“আৰু আশা পৰা লজ্জা নহয়, কিয়নো আমাক যি পৱিত্ৰ আত্মা দিয়া হৈছে তাৰ দ্বাৰা ঈশ্বৰৰ প্ৰেম আমাৰ মনৰ ভিতৰত দিয়া হৈছে ।

কিয়নো আমি যেতিয়া নিৰ্মলেই আছিলো (নিজকে সহায় কৰাত অসমৰ্থ) তেজ্জৈ যীশু ঠিক সময়ত ভক্তি হ’বৰ বাবে মৰিছিল । কোনো ধাৰ্মিকৰ বাবে কোনোৱে মৰে, সেইটো দুৰ্লভ, কিন্তু কিয় জানো ভাল মানুহৰ বাবে কোনোৱে মৰাৰ সাহস কৰে ।

কিন্তু ঈশ্বৰে আমাৰ ওপৰত নিজৰ (নিজ) প্ৰেমৰ বৰষা এনে ৰীতিৰে আগবঢ়ায় যে যেতিয়া আমি পাপী আছিলো, তেতিয়া যীশু আমাৰ বাবে মৰিছিল (অৰ্থৎ যীশু - ঈশ্বৰৰ অভিষিক্ত) ।

তেনেহ’লে এতিয়া আমি যেতিয়া তেওঁৰ তেজৰ বাবে ধৰ্মী হ’লো, (ঈশ্বৰৰ সৈতে সকলো সঙ্কত অনা হৈছে) তেজ্জৈ

তেওঁৰ দ্বাৰা ক্ৰোধৰ পৰা নাবাচিম জানো ? (এয়া নিশ্চিত) কিয়নো বৈৰী হোৱাৰ দশাতটো তেওঁৰ পুত্ৰৰ মৃত্যুৰ দ্বাৰা আমাৰ মিলন ঈশ্বৰৰ সৈতে হৈছে। তেজ্জৈ মিলি যোৱাৰ পিছত (এয়া নিশ্চিত যে) তেওঁৰ পুণৰ উত্থানৰ জীৱনৰ বাবে আমি উদ্ধাৰ (প্ৰতিদিনৰ পাপৰ অধিনতাৰ পৰা মুক্তি) কিয় হ'ব নোৱাৰিম।”

— ৰোমীয়া বিলাকৰ প্ৰতিপত্ৰ ৫:৫-১০

আমাৰ মাজৰ অধিকাংশকই যেতিয়ালৈ কোনো কামত বেমেজালিত নপৰে তেতিয়ালৈ বিশ্বাস কৰিব পাৰি যে ঈশ্বৰে আমাক মৰম কৰে। বহুতো মানুহে নিজকে নিজে বৰকৈ পছন্দ নকৰে কাৰণ তেওঁলোকে ভাবে যে তেওঁলোকে ঈশ্বৰক প্ৰভাৱিত কৰিব নোৱাৰে আৰু ঈশ্বৰে তেওঁলোকক প্ৰেম কৰিব নোৱাৰে। কিন্তু বাইবেলত লিখা আছে, “যে মানুহনো কি হয় যে তুমি তাৰ ওপৰত দৃষ্টি ৰাখা আৰু তাক স্মৰণত ৰাখা” (গীতমালা ৮:৪) আমি ঈশ্বৰৰ সৃষ্টি আৰু তেওঁ আমাক মৰম কৰে সেইকাৰণে যে তেওঁ প্ৰেম হয় (যোহানে লিখা শুভবাৰ্তা ৪:১৬)।

তেওঁ আপোনাক মৰম কৰে আপুনি বিশেষ হয়। ইয়াৰ অৰ্থ হ'ল যে আপুনি নিশ্চিত ভাবে বেলেগ আৰু আনতকৈ ভিন্ন। আপুনি মোৰ সমান হোৱাৰ প্ৰয়োজনীয়তা নাই আৰু ময়ো আপোনাৰ সমান হোৱাৰ। যদি আমি ইজনে সিজনৰ সমান হ'বলৈ চেষ্টা কৰো তেনেহ'লে আমাৰ দশা বেয়া হৈ যাব। এনেকুৱা কৰি চয়তানক এয়া কোৱাৰ সুযোগ প্ৰদান কৰিব যে আপুনি ইয়াৰ যোগ্য নহয়। কিন্তু আচলতে ঈশ্বৰৰ সন্মুখত যোগ্য হোৱা বা সজাৰ প্ৰয়োজনীয়তা নাই।

যীশুৱে বাক এই বাবে বলিদান দিছিলনে যে আপুনি বৰ মহান আৰু অদ্ভুত ব্যক্তি, নে এই কাৰণে যে তেওঁ আপোনাক প্ৰেম কৰে ? বাইবেলে কয় যে তেওৰ মৰমে যদি তেওঁক আপোনাৰ বাবে মৰিবলৈ সাজু কৰিব পাৰে তেন্তে তেওঁৰ তেজৰ বাবে ধৰ্মী হোৱাত, তেওঁ আপোনাক কিমান বেছি মৰম কৰিব ? (ৰোমীয়াবিলাকৰ প্ৰতিপত্ৰ ৫:৮:৯) আপোনাক ইমান মৰম কৰে যে প্ৰতিদিনে হোৱা ভুলবোৰ ঢাকি দিয়ে । তেওঁ আপোনাক ইমান মৰম কৰে যে প্ৰত্যেকটো দিন পাৰ কৰিবলৈ সামৰ্থ আৰু জয় দিয়ে ।

ঈশ্বৰে এদিনা খন এটা উদাহৰণ দি - মোক বুজাইছে যে তেওঁ আমাৰ ভুল আৰু দুৰ্বলতাবোৰক কি দৃষ্টিৰে চায় । কল্পনা কৰক যে এজনী সৰু ছোৱালী ৩ বা ৪ বছৰৰ যি নিজৰ মাকক সদায় কাম কৰি থকা দেখি থাকে । তাই নিজৰ মাকক ইমান মৰম কৰে যে এদিনাখন সৰু বাৰ্লিট এটাত পানী ভৰাই আৰু চাফা কৰা কাপোৰ লৈ সন্মুখৰ দালানত থিড়িকি চফা কৰিব ধৰিলে । তাই ঘহি-ঘহি থিড়িকি চাফা কৰিলে আৰু কাগজেৰ থিড়িকি মুচিব ধৰিলে ।

এনেকৈটো থিড়িকি আৰু বেছি লেতেৰা হৈ যায় । চাবোন আৰু কাপোৰেৰে মুচিলে দাগ ইত্যাদি তাত দেখা পোৱা যায় আৰু যেতিয়া আপুনি দেখে যে তাই আপোনাৰ আটাইতকৈ ভাল চফা কৰা কাপোৰ খন বেয়া কৰি দিছে, আপোনাৰ এনে লাগে যে তাইৰ গলাটো মুচাৰি দিও । কিন্তু তাই আহে আৰু কাষলৈ আহি মৌ মিঠা মাতেৰে কয়, “মা, মা মই থিড়িকিখন ধুই দিছো, মই আপোনাৰ বাবে ইমান পৰিশ্ৰম কৰিছো, মই আপোনাক ভাল পাওঁ মা ।”

এগৰাকী প্ৰেমশীল মাকে ক’ব, “অহ তুমি বৰ ভাল কাম কৰিছা সহায় কৰাৰ বাবে ধন্যবাদ” তেতিয়া ছোৱালীজনী তাৰ পৰা আতৰাৰ পিছতেই

তেওঁ সেয়া পুনৰ চাফা কৰিবলৈ লাগি যাব আৰু পিছত তাইক বুজাব যে এনেকুৱা আকৌ নকৰিবা ।

ঈশ্বৰে মোক কৈছে যে তেওঁ আমাৰ বাবে এয়াই কৰে । তেওঁৰ সহায়ে আমাৰ দ্বাৰা কৰা যোৱা পদ্ধতিহীন কামবোৰক শুধৰাই । যদি আপুনি কোনো কাম কৰিবলৈ জানে যে সেইটো সৰ্ব্বোত্তম পদ্ধতিৰে কেনেকৈ কৰে তেন্তে ঈশ্বৰে আপোনাৰ পৰা সেয়াই আশা কৰে । তেওঁ আপোনাৰ পৰা সেই কামটোৰ আশা যদি নকৰিলে হয় তেন্তে আপুনি নোৱাৰিলে হয় । যদি আপুনি এয়া কবলৈ সহমত যে “আপুনি শুদ্ধ, মই ভুল মই চেষ্টা কৰিছিলো কিন্তু সলনি কৰিব নোৱাৰিলো” তেওঁ আপোনাক সলনি কৰিব পাৰে । তেতিয়া তেওঁ আপোনাক নিশ্চয় সলনি কৰিব কাৰণ তেওঁ জানে যে তেওঁৰ সহায় নোহোৱাকৈ আপুনি নিজকে নিজে সলনি কৰিব নোৱাৰে ।

“কিয়নো ঈশ্বৰে যিজনক পঠালে, তেওঁ ঈশ্বৰৰ কথা কয়, কাৰণ তেওঁ পৰিমান কৰি আত্মা নিদিয়ে । (কিন্তু কোনো সীমা নোহোৱাকৈ ঈশ্বৰৰ আত্মাৰ দান দিয়া হয়) পিতৃয়ে পুত্ৰক প্ৰেম কৰি (বিশ্বাস পূৰ্বক সঠিক দিছে) তেওঁৰ হাতত সকলোকে শোধাই দিছে ।” (যোহানে লিখা শুভবাৰ্তা ৩:৩৪-৩৫)

এবাৰ যেতিয়া মই অধ্যয়ন কৰি আছিলো, মই দফাটো পঢ়ি আছিলো আৰু মই আনন্দত চিঞৰী উঠিছিলো, যেতিয়া মই পঢ়িলো যে ঈশ্বৰে নিজৰ আত্মা জুখি জুখি নিদিয়ে । তেওঁ আমাক কোনো কথাই আজি অলপ কালি অলপ কৰি নিদিয়ে ।

কিন্তু তেওঁ কয় “আহা মোৰ যি আছে লৈ লোৱা ।” আজি ঈশ্বৰৰ সমস্ত সামৰ্থ আৰু প্ৰেম আপোনাৰ বাবে উপলব্ধ । আপোনাক যি লাগে, তেওঁৰ ওচৰত আছে, আৰু তেওঁ বিচাৰে যে আপুনি সেই সকলোবোৰ প্ৰাপ্ত কৰি লয় । কিয় ? কাৰণ তেওঁ আপোনাক প্ৰেম কৰে । আপুনি সেইবোৰ পাবলৈ যোগ্য হোৱাৰ বা বনাৰ প্ৰয়োজনীয়তা নাই কাৰণ যোগ্য হ'বলৈও আপুনি একো কৰিব নোৱাৰে । আপুনি উৎকৃষ্ট বা যোগ্য হ'বলৈ কোনো প্ৰয়োজনীয়তা নাই । ঈশ্বৰে আপোনাক দিবলৈ বিচাৰে কাৰণ তেওঁ আপোনাক প্ৰেম কৰে ।

দ্বিতীয় বিৱৰণ ৭:৬-৭ ত লিখা আছে যে - “কিয়নো তুমি নিজ ঈশ্বৰ যিহোৱাৰ পৱিত্ৰ প্ৰজা, পৃথিৱীত থকা সকলো জাতিৰ মাজৰ পৰা, নিজৰ এক বিশেষ জাতি হ'বলৈ, তোমাৰ ঈশ্বৰ যিহোৱাই তোমাক মনোনীত কৰিলে । আন সকলো জাতিতকৈ তোমালোকে লেখত অধিক হলে যে যিহোৱাই তোমালোকে স্নেহ কৰিলে আৰু মনোনীত কৰিলে, সেয়ে নহয়, কিয়নো সকলো জাতিৰ মাজত তোমালোক তাকৰ আছিল ।”

ঈশ্বৰে ইজৰাইলী সকলক নিজৰ নিজ প্ৰজা হোৱাৰ বিশেষ স্থান দিছে আৰু কলচীয়া ৰূপেৰে আমি আজি বাহুৱিক আত্মিক ইজৰাইলী । সেই কাৰণে এই বচনটো যেনেকৈ তেওঁলোকৰ বাবে ঠিক তেনেকৈ আমাৰ বাবেও । তেওঁ কৈছে, “মই তোমালোকক এই কাৰণে বাছনি কৰা না যে তোমালোক পৃথিৱীত আটাইতকৈ বেছি সংখ্যাত আছিলো” আমাৰ বাবে ইয়াৰ অৰ্থ হ'ল যে, মই তোমাক এইকাৰণে বাছনি কৰা নাই যে তুমি কামবোৰত পাকৈত আছিলি বা তুমি ইমান অদ্ভুত আছিলি যে মই বাছনি কৰি লৈছিলো ।

ঈশ্বৰে পিছত কৈছে যে তোমালোক সংখ্যাত সকলোতকৈ তাকৰ আছিল । বাহুৱত যদি আপুনি মোৰ সমান হয় তেন্তে হয়তো ভাবিম যে

আপুনি আনবোৰৰ তুলনাত সকলোতকৈ বেয়া আছিল, যেতিয়া মই উদ্ধাৰ পাইছিলো। কিন্তু তথাপি শ্লোক ৮ ত ঈশ্বৰে কৈছে।

“যিহোৱাই তোমালোকক বলবান হাতেৰে দাসত্বৰ ঘৰৰ পৰা, আৰু মিচৰৰ ৰজা ফিৰাউনৰ হাতৰ পৰা উদ্ধাৰ কৰিলে। ইয়াৰ কাৰণ হল যে তেওঁ তোমালোকক প্ৰেম কৰে আৰু সেই শপতো পুৰণ কৰিবলৈ বিচাৰে যি তেওঁ তোমালোকৰ পূৰ্বপুৰুষ সকলৰ ওঁচৰত খাইছিল।”

এয়া জয়জয়কাৰ কৰাৰ সময়! ঈশ্বৰে কয়, “মই তোমাক প্ৰেম কৰো, মই তোমাক পবিত্ৰ কৈছো, মই তোমাক ভাল আৰু অদ্ভুত হোৱাৰ কাৰণে তোমাক নিৰ্বাচন কৰা নাই কিন্তু মই তোমাক প্ৰেম কৰো কাৰনেহে নিৰ্বাচন কৰিছো।” আপুনি জানেনে ঈশ্বৰে আপোনাৰ পৰা কি বিচাৰে? তেওঁ বিচাৰে যে তেওঁৰ প্ৰেম আপুনি আপোন কৰে আৰু স্বীকাৰ কৰে।

আমাৰ মাজৰ অধিকাংশ মানুহৰ এয়া আটাইতকৈ ডাঙৰ সমস্যা যে আমি নিজকে অপচন্দ কৰো। আমি বিশ্বাস নকৰো যে ঈশ্বৰ বা অন্য কোনোয়েই আমাক প্ৰেম কৰে। আমি ভাবো যে, “কোনোবাই মোক কেনেকৈ ভাল পায়, মই তাৰ বাবে যোগ্য নহয়?” যদি আপুনি এয়া বিশ্বাস কৰে যে আপুনি অৰুচিকৰ আৰু কুৎসিৎ তেন্তে নিশ্চিতভাৱে আপুনি এনেকুৱাই দেখিব, ভাবিব আৰু এনে কাম কৰিব। আপোনাৰ হৃদয়ত থকা ছবিৰ উৰ্দ্ধত আপুনি উঠিব নোৱাৰে।

মোৰ আটাইতকৈ ডাঙৰ সমস্যা এটাই আছিল যে নিজকে মই অপচন্দ কৰিছিলো আৰু মই অতিকমেওঁ ৭৫ শতাংশ সময় নিজকে সলনি কৰাৰ চেষ্টাত অতিবাহিত কৰিছিলো। মোৰ এনে লাগিছিল যে মই বহুত কথা কওঁ সেয়ে মই চুপ-চাপ থাকিবলৈ চেষ্টা কৰিছিলো। কিন্তু যেতিয়া মই চুপ আছিলো তেতিয়া মই অৱসাদেৰে ঘেৰি ধৰিছিলো আৰু প্ৰত্যেক জন মানুহে

মই চুপ থকাৰ কাৰণ জানিবলৈ বিচাৰিছিল। তাৰ পিছত মই ভাৱিছিলো, কিন্তু তুমিয়েই কৈছিল যে মই বহুত কথা কওঁ, মোক অকলশৰীয়াকৈ এৰি দিয়া মই চুপহৈ থকাৰ চেষ্টা কৰি আছো।

মই আপোনাক ক’ব নোৱাৰো যে মোৰ কিমান বছৰ এই চেষ্টাত পাৰ হৈ গ’ল আৰু তেতিয়াওঁ মই নিজৰ প্ৰলাপ বকা মুখখনৰ কাৰণে ফঁচি গৈছিলো। বহুত মানুহে বেছি কথা কয় আৰু তেওঁলোকৰ বিয়া এনেকুৱা মানুহৰ লগত হয় যিয়ে বহুত কম কথা কয়।

তেওঁলোকে চুপ থকাৰ কাৰণে এনে লাগে যেন আপোনাৰ প্ৰলাপ বকাটো আৰু বৃদ্ধি হৈছে। চয়তানে আপোনাক বাৰে বাৰে মনত পেলাই দিব যে আপুনি বহুত কথা কয় আৰু ইয়াকে দোষী সাব্যস্ত কৰা বুলি কোৱা হয়।

ঈশ্বৰে বিচাৰে যে আপোনাৰ গাত জগৰ নালাগাওঁক, কিন্তু ইয়াৰ বাবে বিশ্বাস আৰু ভয়হীনতাৰ আৱশ্যক। আপুনি জানেনে যে আপুনি হয়তো যিমনেই লজ্জাকৰ নহওঁক, আপোনাৰ দোষী হোৱাৰ ভাৱনাৰে আপুনি যি এটাওঁ ভুল কাম কৰিছে, তাৰ দাম পৰিশোধ কৰিব পৰা নাযায়? এয়া সচাঁকৈয়ে কঠিন কাম, যেতিয়া আপুনি কিবা ভুল কাম কৰিছে, ঈশ্বৰে আপোনাক প্ৰেম কৰে বুলি বিশ্বাস কৰাটো কঠিন হয়।

চয়তানে আপোনাক একেৰাহে আৰু বাৰে বাৰে মনত পেলাই দিব আৰু দুখ দি থাকিব যে আপুনি কিমান অৰুচিকৰ, বেয়া আৰু কুৎসিৎ। সি বাৰে বাৰে এই বিচাৰখাৰাবোৰ পঠিয়াব। “তুমি এতিয়া এই কামে কৰিছা,” সি ক’ব, “তুমি কি ভাৱা যে তুমি কোন হোৱা? ঈশ্বৰে তোমাক কেতিয়াওঁ আশীৰ্বাদ নিদিব, তুমি লেতেৰা আৰু বেয়া। তুমি এতিয়া কাকো সাক্ষী দিব নোৱাৰা, তুমি কোনো কাম সঠিকভাৱে কৰিব নোৱাৰা।”

এয়াই সময় যেতিয়া আপোনাৰ ভিতৰুৱা মনুষ্যত্বৰ পৰা নিৰ্ভীকতালৈ উন্নীত হোৱাৰ আৱশ্যকতা আছে, কওঁক, “হে পিতা মই ভুল কৰিছো আৰু আপোনাক প্ৰাৰ্থনা কৰিছো যে যীশুৰ তেজৰে ধুই মোক ক্ষমা কৰি দিয়ক । মই প্ৰকৃতভাৱে সাধুতাৰে এনে বিচাৰো, মোক আপোনাৰ ক্ষমা লাগে, চয়তান, তুমি চুপ থাকা । যীশুৱে মোৰ পাপৰ দাম পৰিশোধ কৰিছে, তোৰ ইয়াত কোনো গৰজ নাই ।” আৰু তেতিয়া আপুনি সুখী হৈ থাকিব পাৰিব আৰু আগবাঢ়িব পাৰিব । আনন্দ কৰক । কিন্তু হয়তো আপুনি ভাৱি আছে, “মই বাৰে বাৰে সেই গুৰুত্বপূৰ্ণ ভুলটো কৰি আছো ।” মইয়ো এনেকৈয়ে ভাৱি আছিলো যেতিয়ালৈকে মই নিজকে দোষী সাৱ্যস্থ্য কৰাৰ ভাৱনাক আঁতৰ কৰি দিয়া নাছিলো । যেতিয়া আপুনি নিজকে নিজে দোষী সাৱ্যস্থ্য কৰাৰ ভাৱনাক দূৰ কৰিব পাৰিব তেতিয়া আপুনি সেই পাপটোৰ পুনৰাবৃত্তি কৰাওঁ বন্ধ কৰি দিব । পাপৰ দোষ আৰু দোষী সাৱ্যস্থ্য কৰাৰ ভাৱনাই আপোনাক হেঁচি ধৰি গৈ থাকিব আৰু আনকি আপুনি ইয়াৰ পৰা ওলায় স্বতন্ত্ৰ হ’ব নোৱাৰে । দোষী সাৱ্যস্থ্য কৰাৰ ভাৱনাৰ বাধা দিবলৈ নিৰ্ভীকতাৰ প্ৰয়োজন । আপুনি নিৰ্ভীক হৈ নিজৰ বিশ্বাসত কাম কৰিব লাগিব আৰু ক’ব লাগিব যে আপোনাৰ ওপৰত দোষ নাই । চয়তানে আপোনাক ক’ব, “তোমাৰ অভিপ্ৰায় যে তুমি পাপ কৰি বেয়া অনুভৱ নকৰা কিয় তোমাৰ অতিকমেওঁ কেইবা ঘণ্টামানলৈ বেয়া লাগি থাকিব লাগে । সেই বাবে যিটো তুমি কৰিছা, সেইটো সচাকৈয়ে বেয়া ।” আপুনি মাত্ৰ ইমানেই কওঁক, “নহয় একেবাৰে নহয়, মই একেবাৰে দোষী হোৱাৰ ভাৱনা স্বীকাৰ নকৰো ।” আৰম্ভনিত কঠিন যেন লাগিব, এয়া কঠিন হয়, কিন্তু মাত্ৰ তিনিবাৰ চাৰিবাৰৰ পিছত আপুনি সেই ভাৱনাৰ সৈতে বুৰ্জিবলৈ শিকি যাব ।

বিচৰা ৫৩, ত ৫, ৬ আৰু ১১ ত লিখা আছে (এম্পিফাইড বাইবেল সংস্কৰণ) যে যীশুৱে যেতিয়া আমাৰ পাপবোৰক নিজক ওপৰত লৈ গৈছিল

তেওঁ নিজৰ দোষবোৰকো (য'ত দোষী সারাস্তকৰাৰ ভাৱনাওঁ অৰ্ন্তগত আছিল) নিজৰ ওপৰলৈ লৈছিল। চয়তানে নিবিচাৰিছিল যে আপুনি অপৰাধবোধ আৰু আত্ম গ্লানিৰ পৰা স্বতন্ত হৈ যাওঁক। কিয় ? কাৰণ যদি আপুনি আত্মগ্লানিৰ দ্বাৰা পীড়িত হৈ থাকে, আপুনি ঈশ্বৰৰ প্ৰেমকো গ্ৰহণ কৰিব নোৱাৰিব। দোষী সারাস্ত হোৱাৰ ভাৱনাই আমাক ঈশ্বৰৰ পৰাওঁ পৃথক কৰি দিয়ে আৰু আমাৰ আৰু ঈশ্বৰৰ মাজত লোহাৰ বেৰ হিচাবে আহি থিয় দিয়ে। যেতিয়া আপুনি আত্মগ্লানিৰে পূৰ্ণ হৈ থাকে তেতিয়া আপুনি পৰমেশ্বৰ পিতাৰ মুখখন চাব নোৱাৰে, আপুনি যি দেখা পায় সেয়া মাত্ৰ অপৰাধবোধ আৰু পাপ যি আপোনাৰ সম্মুখত আছে।

আত্মগ্লানিৰ পৰা মুক্ত হৈ যাওঁক আৰু বিশ্বাস কৰক যে ঈশ্বৰে এয়া কৈছে যে, তেওঁৰ অনুগ্ৰহই আমাৰ সকলো পাপক ঢাকি দিবলৈ পৰ্য্যাপ্ত হ'ব। তেওঁ আপোনাক মৰম কৰে আৰু তেওঁৰ ফালৰ পৰা অনুগ্ৰহ আৰু ক্ষমা দুয়োটাই বিনামূলীয়াকৈ দিয়া উপহাৰ, আজিয়েই সেয়া গ্ৰহণ কৰি লওঁক।

3

প্ৰেমৰ অৰ্থ হ'ল সম্পৰ্ক ৰখা

“আৰু ঈশ্বৰে আমাৰ লগত যি সম্পৰ্ক ৰাখে তাক আমি জানি গ'লো (বিবেচান, চিনাকি, বিৰেক তথা অনুভৱে) আৰু আমাৰ তাৰ ওপৰত বিশ্বাস আছে যে (তাক মানি থাকি আৰু ভৱষা কৰি থাকি) ঈশ্বৰ প্ৰেম হয় আৰু যি প্ৰেমতে থাকে, সেয়া ঈশ্বৰৰ সৈতে থাকে আৰু ঈশ্বৰৰ তাৰ মাজত থাকে।”

— যোহনৰ প্ৰথম পত্ৰ ৪:১৬

আপুনি কেনেকৈ ঈশ্বৰৰ প্ৰেমক আৰু অধিক জানিব পাৰিব আৰু চিনিব পাৰিব? তেওঁ হয়তো আপোনাক কিমানেই বা অধিক প্ৰেম নকৰক যদি সেয়া আপুনি নাজানে আৰু নিচিনে তাৰপৰা আপোনাৰ একো লাভ নহয়। আপুনি জানে যে যেতিয়া কোনোবাই বাস্তৱত অত্যাধিক প্ৰেম কৰে, তেতিয়া কিমান ভাল অনুভৱ হয়। আপুনি ইমান বেছি উৎসাহ আৰু অদ্ভুত অনুভৱ কৰে যে আপুনি জগতৰ কথা পাহৰি পেলায়, কাৰণ কোনোৱাই আপোনাক

প্ৰেম কৰে। ঈশ্বৰে আপোনাকে প্ৰেম কৰে আৰু সেই প্ৰেম উজাগৰ কৰিব বিচাৰে। তেওঁ বিচাৰে যে আপুনি প্ৰতিদিনে তেওঁৰ সৈতে সময় কটাওঁক।

আপোনাৰ আৰু ঈশ্বৰৰ মাজত বাস্তৱিক ৰূপত ব্যক্তিগত সম্বন্ধ আছে নেকি? বহু সময় আগতে আপুনি উদ্ধাৰ অনুভৱ লাভ কৰিছিল ইয়াৰ অৰ্থ এয়া নহয় যে আজিওঁ আপুনি ঈশ্বৰৰ লগত সহভাগিতাৰ আনন্দ লৈ আছে। যেতিয়া মই ৰাতিপুৱা চকু মেলাওঁ সৰ্বপ্ৰথমে মই ঈশ্বৰৰ কথা চিন্তা কৰোঁ। আৰু যেতিয়া শুবলৈ যাওঁ তেতিয়া সকলোতকৈ অন্তিম কথাটো যি ভাৱোঁ সেয়াওঁ, ঈশ্বৰেই। দিনটোৰ সময়খিনিতো মই ঈশ্বৰৰ বিষয়ে চিন্তা কৰি থাকোঁ। ইয়াতকৈ বেছি মই আৰু একো নিবিচাৰোঁ, এই ভৱপূৰ সংসাৰত থাকি ঈশ্বৰক প্ৰসন্ন কৰা তেওঁৰ সেৱা কৰা আৰু তেওঁক পাবলৈ আপুনি যিয়েই নকৰক, সেয়া উচিত।

আমাৰ ভিতৰত এক খালী স্থান আছে য'ত প্ৰকৃত্যৰ্থত ঈশ্বৰেই বহে। আন কোনো বস্তু বা অভিলাষাই সেই খালী ঠাইখিনি পূৰ কৰিব নোৱাৰে। আপুনি নিজকে নিজে এয়া ক'ব পাৰে, “মই জানো যে মই ঈশ্বৰক গ্ৰহণ কৰিছোঁ। কিন্তু কি সেয়া আপুনি সকলো পৰিস্থিতিতে প্ৰতি দিনে, প্ৰত্যেক মিনিটত গ্ৰহণ কৰি আছেনে? আপুনি ঈশ্বৰৰ প্ৰেমক গ্ৰহণ কৰি আছেনে?”

ঈশ্বৰে আপোনাক প্ৰেম কৰে আৰু আপুনি তেওঁৰ কাৰণে বিশেষ। তেওঁ আমাক তেওঁৰ লগত সহভাগিতা কৰিবলৈ সৃজন কৰিছে। আমাৰ জীৱনৰ কাৰণে এয়াই আটাইতকৈ ডাঙৰ অভিলাষা আৰু ইচ্ছা। তেওঁৰ প্ৰতি পুৱা নিজৰ সিংহাসনৰ পৰা তললৈ হালি কয়, “শুভ পুৱা, মই তোমাক প্ৰেম কৰোঁ।”

মোৰ এজন বন্ধুৱে প্ৰাৰ্থনা কৰাৰ সময়ত এক দৰ্শন দেখিলে। তেওঁ দেখিলে যে পৰমেশ্বৰ পিতাই যেতিয়া প্ৰতি পুৱা মানুহবোৰ শুই উঠে তেতিয়া

আমেৰিকাৰ ঘৰবোৰলৈ যায়। তেওঁ তেওঁলোকৰ লগত সহভাগিতা আৰু কথা পাতিবলৈ একেবাৰে সাজু হৈ থাকে। তেওঁ টেবুলৰ ওচৰৰ চকী এখনত বহি লয়। মানুহবোৰ শই উঠে, আহে আৰু গুছি যায়, তেওঁলোক আহে আৰু গুছি যায়। তেওঁলোক ঈশ্বৰক কৈ যায়, “হে ঈশ্বৰ, তাত অলপ সময় ৰখক, মই উভতি আহিম, যেতিয়া মোৰ এই কামৰ সমাপ্তি ঘটিব, মই আপোনাৰ লগত কথা পাতিম, পিছলৈ, মই আপোনাৰ লগত সহভাগিতা কৰিম, পিছলৈ।”

দিনটোৰ সমাপ্তি ঘটে আৰু সেই ছোৱালীজনীৰ হৃদয় ভাঙি পৰে, এয়া দেখি যে কোনোৱে ও ঈশ্বৰ লগত কথা পাতিবলৈ নাহে আৰু ঈশ্বৰ হালি থকা কান্ধখনৰ সৈতে নিৰাশ হৈ তাৰ পৰা গুছি যায়।

বহুত বেছি ব্যস্ত নহ'ব। যদি আপোনাৰ ওচৰত ঈশ্বৰক প্ৰাৰ্থনা কৰিবলৈ আৰু সময় কটািবলৈ সময় নাই তেতিয়া আপুনি বহুত ব্যস্ত। অকণমান সময় উলিয়াওঁক আৰু ঈশ্বৰক কওঁক যে আপুনি তেওঁক কিমান প্ৰেম কৰে। যেতিয়া গোটেই নিশাটো সমাপ্ত হৈ যায় আৰু মাথো জয় জয়কাৰ ৰৈ যায়, তাত অন্য একো নহয় মাথো ঈশ্বৰ থাকে, সেয়াই এই স্থান। যদি আপোনাৰ আৰু ঈশ্বৰৰ মাজত সন্ধন নাই, তেতিয়া আপুনি সেই স্থান পাবলৈ আপোনাৰ পলম হৈ যাব। ইয়াৰ অৰ্থ এয়া নহয় যে আপুনি স্বৰ্গলৈ নাযায় কিন্তু আপুনি জীৱন্ত জীৱন জীয়াই থকাৰ আনন্দ হেৰুৱালে।

মই আপোনাক এবছৰ ঈশ্বৰৰ কাৰণে ভিন্ন কৰি দিয়াৰ পৰামৰ্শ দিওঁ য'ত আপুনি ঈশ্বৰক প্ৰেম কৰাৰ সুযোগ দিয়ক। নিজৰ সামৰ্থত থাকি বিশ্বাসেৰে কাম কৰা বন্ধ কৰক আৰু বিশ্বাস আৰু সামৰ্থৰ পুৰুষ বা স্ত্ৰী নহওঁক। আপুনি মাথো নিজৰ পিতাৰ কোললৈ যাওঁক, শিশুৰ দৰে আৰু ঈশ্বৰক আপোনাক প্ৰেম কৰিবলৈ দিয়ক। আপুনি যেতিয়ালৈকে ঈশ্বৰক প্ৰেম কৰাৰ

সুযোগ নিদিয়ৈ, তেতিয়ালৈকে প্ৰত্যুওৰত আপুনি ঈশ্বৰক প্ৰেম কৰিব নোৱাৰে ।

যোহনৰ প্ৰথম পত্ৰ ৪:১৬ ত লিখা আছে - “আৰু যি প্ৰেম ঈশ্বৰে আমাৰ সৈতে ৰাখে সেয়া আমি জানি গৈছো বিবেচনা, চিনাকি, বিৰেক তথা অনুভৱেৰে আৰু আমাৰ তাৰ ওপৰত বিশ্বাস আছে (তাত মাণি থাকি, ভৰষা কৰি যে)...”

আজি শুই উঠি আপুনি কিছুসময় ঈশ্বৰৰ কথা চিন্তা কৰিছেনে যে তেওঁ আপোনাক কিমান প্ৰেম কৰে ? যেতিয়া আপুনি ৰাতিপুৱা শুই উঠে তেতিয়া সামান্যভাৱে কিবা কৰিব নিবিচাৰেনে ? কিন্তু আপুনি নিজৰ দেহটো সক্ৰিয় কৰিবলৈ আৰু আত্মিক মনুষ্যত্বক জাগ্ৰত কৰিবলৈ তথা সকলো অদ্ভুত কথা সম্পন্ন কৰিবলৈ নিজৰ মুখখনৰ প্ৰয়োগ কৰাৰ আৱশ্যকতা আছে ।

সেয়ে যেতিয়া আপুনি পুৱা শুই উঠে, আপুনি কওঁক, “হে পিতা, মই আপোনাক ধন্যবাদ দিওঁ যে আপুনি মোক ইমান অধিক প্ৰেম কৰে যে আপুনি যীশুক মোৰ বাবে বলিদান হ'বলৈ পঠিয়াই দিলে । হে পিতা মই আপোনাক ধন্যবাদ দিওঁ যে মই পবিত্ৰ আত্মাৰ সৈতে আছো । মই আপোনাক ধন্যবাদ দিওঁ যে আপোনাৰ পুনৰুত্থানৰ সামৰ্থ মোৰ ভিতৰত বাস কৰে । হে পিতা, মই আপোনাক ধন্যবাদ দিওঁ যে আজি মই য'লৈ যাম আশীৰ্বাদৰ কাৰণ হ'ম । হে ঈশ্বৰ আপুনি মোক প্ৰেম কৰে, মোক প্ৰেম কৰে, ঠিক মোৰ এই সৰু ঘৰটোত, আপুনি মোক প্ৰেম কৰে, মই আপোনাৰ বিশেষ সন্তান । মই আপোনাৰ চকুৰ মণি । আপুনি মোক প্ৰেম কৰে ।”

আপুনি নিজে নিজৰ লগত কথা পাতক আৰু এই কথা জানক তথা সজ্ঞানে ৰাখক যে আপুনি ঈশ্বৰৰ প্ৰেমৰ দ্বাৰা ঘেৰি আছে আৰু তাত ভালদৰে ডুবি আছে । বাইবেলে কয় যে তেওঁ আপোনাৰ চেহেৰা নিজৰ হাতত

খান্দি গঢ়িছে (যিচয়া ৪৯:১৬) মই তেওঁক ইয়াত চাব পাৰো, তেওঁ কৈ আছে, চোৱা ইয়াত চোৱা ? কি এয়া সুন্দৰ নহয়নে ? মই তেওঁক বহুত মৰম কৰো। মোৰ সন্তানবোৰলৈ চোৱা, মোৰ হাতত গঢ়া তেওঁৰ চেহেৰাটো চোৱা তেওঁ নিজৰ চেহেৰাটো ইয়াত ৰাখিছে যাতে অবিৰামভাৱে স্মৰণ হৈ থাকে যে তেওঁ আপোনাক প্ৰেম কৰে আৰু আপোনাৰ লগত সহভাগিতা ৰাখিব বিচাৰে।

ঈশ্বৰক ধন্যবাদ দিবলৈ মনত ৰাখিব আৰু তেওঁৰ লগত সহভাগিতা কৰি সম্পৰ্ক বিকশিত কৰক। কেতিয়াবা কেতিয়াবা মুখৰ ওপৰত বল দি পৰি বা শুই প্ৰাৰ্থনা কৰক আৰু ঈশ্বৰক ধন্যবাদ দিয়ক যে আপুনি উদ্ধাৰ পাই গৈছে। প্ৰভুত্বৰত ঈশ্বৰক প্ৰেম কৰক। যোহনৰ পত্ৰ ৩:১৬, ১৭ ত পঢ়ক... “ঈশ্বৰ প্ৰেম আৰু যি প্ৰেমৰ সৈতে থাকে তেওঁ ঈশ্বৰৰ সৈতে থাকে আৰু ঈশ্বৰ তেওঁৰ সৈতে থাকে। এই (একত্ব আৰু সহভাগিতাত তেওঁৰ সৈতে) প্ৰেম আমাৰ মাজত সিদ্ধ হৈছে আৰু পৰিপূৰ্ণ হৈছে যাতে আমাৰ ন্যায়ৰ দিনা সাহস হয়।”

ঈশ্বৰে আপোনাক প্ৰেম কৰে, সেয়া জানি তাৰ ওপৰত আপোনাৰ বিশ্বাস আৰু তাৰ বিশ্বাসযোগ্যতাৰ ওপৰত ভৰসা কৰে।

ঈশ্বৰক প্ৰেম কৰাৰ সুযোগ দিওঁতে আপুনি সকলো আশীৰ্বাদ প্ৰাপ্তিকৰিব, পাপৰ ওপৰত জয়, উত্তমতা, সমৃদ্ধতা আৰু আনন্দ, এই সকলোবোৰ কথা তেতিয়া হ'ব যেতিয়া আপুনি ঈশ্বৰক প্ৰেম কৰাৰ অনুমতি দিব আংশিকভাৱে আমি এয়া ফুৰাই দিওঁ আৰু ভাৱো, “মইয়েই ঈশ্বৰৰ লগত প্ৰেম কৰিব লাগিব।” মোৰ বিশ্বাস যে আপুনি প্ৰথমে ঈশ্বৰক প্ৰেম কৰিব দিয়ক। মই নামানো যে ঈশ্বৰক প্ৰেম নোকোৱাকৈ আপুনি ঈশ্বৰৰ প্ৰতি নিজৰ প্ৰেম অভিব্যক্ত কৰিব পাৰিব।

মই আপোনাক ক'ব পাৰো যে ঈশ্বৰৰ লগত সহভাগিতা ৰাখক আৰু এয়া যে আপুনি ঈশ্বৰৰ লগত সহভাগিতা ৰখাৰ সঁচাকৈ আৱশ্যকতা আছে। কিন্তু আপুনি এই সহভাগিতা কেনেদৰে কৰিব? যেতিয়া ঈশ্বৰে কৈছে যে মই তেওঁৰ লগত সহভাগিতা ৰাখো, মই বিচনাৰ ওপৰত বহি পৰিলো আৰু মই ক'লো, এতিয়া মই কি কৰো হে ঈশ্বৰ? এয়া সত্য! মই নাজানো যে ঈশ্বৰৰ লগত সহভাগিতা কেনেদৰে ৰখা হয় কাৰণ সেই সময়লৈকে মই বাস্তৱত জনা নাছিলো যে ঈশ্বৰে মোক কিমান প্ৰেম কৰে। আপুনি মানুহৰ প্ৰতি নিজৰ মনোভাৱ কিদৰে অভিব্যক্ত কৰিব পাৰে, মাথো তেওঁক প্ৰেম কৰি আৰু তেওঁৰ প্ৰশংসা কৰি, যদি আপুনি নাজানে যে তেওঁ আপোনাক প্ৰেম কৰে নে নাই? আপোনাৰ ভয় লাগিব যে আপোনাক মূৰ্খ সজোৱা নাযায়তো, যদি আপুনি জানে যে তেওঁ আপোনাক প্ৰেম কৰিব আৰু আপুনি গ্ৰহণ কৰিব তেন্তে এয়া সুবিধাজনক।

যি যি কথা মই মোৰ স্বামীক ক'ব পাৰো সেয়া অন্য কাৰোবাৰ আগত ক'ব নোৱাৰো কাৰণ মই জানো যে মোৰ স্বামীয়ে মোক প্ৰেম কৰে। ঈশ্বৰৰ সৈতেওঁ প্ৰেমত এনেকুৱাই হয়। সেয়ে আগবাঢ়ক আৰু আৰম্ভ কৰক, ঈশ্বৰক এক সুযোগ দিয়ক যে তেওঁ আপোনাক সহভাগিতা কৰিবলৈ শিকাওঁক। নিজকে আজি আৰু এতিয়াই এই প্ৰশ্ন সোধক, মই, ঈশ্বৰৰ সৈতে সহজ অনুভৱ কৰো নে?

4

প্ৰেম, ভৰষা আৰু বিশ্বাস

“আৰু (যদি আমি) প্ৰভু যীশুৰ নিমিলা, বাকী থকা কিছু কাম আছে, কিন্তু মাথো বিশ্বাসৰ যি প্ৰেমৰ দ্বাৰা প্ৰভাৱিত হয় (সক্ৰিয় হয় লগতে অভিব্যক্ত হয়)।”

— গালাতীয়াবিলাকৰ প্ৰতিপত্ৰ ৫:৬

“আমাৰ মাজৰ অধিকাংশই বিশ্বাস প্ৰাপ্তিৰ প্ৰয়াসত সময় ব্যয় কৰে। আমি জানো যে বিশ্বাস অবিহনে ঈশ্বৰক প্ৰসন্ন কৰাটো অসম্ভৱ” (ইব্ৰিয়ালিকৰ প্ৰতিপত্ৰ ১১:৬) সেয়ে আমি পৰিশ্ৰম কৰো আৰু অধিক বিশ্বাস পাবলৈ যত্ন কৰো। কিন্তু বিশ্বাসৰ সঙ্কল্প হৃদয়ৰ সৈতে আছে আৰু আপুনি মাথো ঈশ্বৰৰ লগত প্ৰেমময় সহভাগিতা ৰখাৰ দ্বাৰাই সেয়া পাব পাৰে। মই আপোনাক বিশ্বাস কৰা শিকাৰ নোৱাৰো, কিন্তু মই আপোনাক বিশ্বাসৰ সিদ্ধান্ত শিকাৰ পাৰো আৰু আপোনাৰ ইমান ভোক-পিয়াঁহ লগাব পাৰো যে আপুনি সেয়া পাবলৈ যিকোনো চেষ্টা কৰিব। সেয়া মাথো ঈশ্বৰৰ প্ৰকাশনৰ দ্বাৰা পোৱা যায়। বিশ্বাস প্ৰাপ্তি কৰিবলৈ আৰু ঈশ্বৰক প্ৰসন্ন কৰিবলৈ কঠোৰ পৰিশ্ৰম

কৰা বন্ধ কৰক আৰু ঈশ্বৰক অধিকতকৈয়ো অধিক সময় দিয়ক, তেওঁক প্ৰেম কৰি থাকি, গোটেই দিনটো ঈশ্বৰক প্ৰেম কৰি থাকক আৰু তেওঁক আপোনাক প্ৰেম কৰিবলৈ সুযোগ দিয়ক ।

“কিয়নো আমি দেখি নহয় কিন্তু বিশ্বাসেৰে চলো । (আমি নিজৰ জীৱনৰ সঞ্চালন আৰু নিয়মিততা সেই বিশ্বাসেৰে কৰো যাৰ আধাৰত মানুহৰ ঈশ্বৰৰ আৰু আলৌকিক কথাৰ সম্বন্ধ আছে, আৰু সেই ভৰষা তথা পবিত্ৰ সুৰৰ সৈতে চলে ।”

কৰছিয়াবিলাকৰ প্ৰতি দ্বিতীয় পত্ৰ ৫:৭ এবাৰ মই এই বচনটো পঢ়ি আছিলো, ঈশ্বৰে মোৰ হৃদয়ত কিবা গুৰুত্বপূৰ্ণ কথা ক’লে, মই বিশ্বাসেৰে চলিবলৈ শিকি আছিলো । মোৰ জীৱনৰ সকলো কথাতে বিশ্বাসেৰে চলিবলৈ বিচাৰিছিলো, এম্পলীফাইড বাইবেল ২ কৰছিয়াবিলাকৰ প্ৰতিপত্ৰ ৫:৭ ত লিখা আছে, আমি নিজৰ জীৱনত সঞ্চালন আৰু নিয়মত সেই বিশ্বাসেৰে কৰো যাৰ আধাৰ ঈশ্বৰৰ সৈতে আমাৰ সম্বন্ধৰ ওপৰত ধাৰণা আছে । আন কথাত ক’বলৈ গ’লে মোৰ আৰু ঈশ্বৰৰ সম্বন্ধৰ ওপৰত মোৰ যি ধাৰণা বা বিশ্বাস আছে মই তেওঁৰ আধাৰৰ ওপৰত বিশ্বাসেৰে চলিম । আপুনি এই কথাটো বুজি পাইনে বাক ! এজন ব্যক্তি যিয়ে এয়া মানে যে তেওঁ ধৰ্মী নহয়, বিশ্বাসেৰে চলিব নোৱাৰিব । এজন ব্যক্তি যিয়ে এয়া ভাবে যে তেওঁ মাটিৰ এক পোক আৰু ঈশ্বৰে তেওঁক প্ৰেম নকৰে, তেওঁৰো বিশ্বাসেৰে চলিব নোৱাৰিব । বহুতো মানুহে বিশ্বাস অনুসৰি চলিবলৈ প্ৰয়াস কৰে, কিন্তু তেওঁলোকে নিজৰ অন্তৰত এই দ্বিতীয় কথাবোৰৰ চিন্তা নাৰাখে । গালাতীয়াবিলাকৰ প্ৰতিপত্ৰ ৫:৬ ত লিখা আছে, বিশ্বাসে প্ৰেমৰ দ্বাৰা প্ৰভাৱিত কৰে । ঈশ্বৰে এই কথা মোৰ অন্তৰত ঢালি দিছে, “সকলোৱে ভাবে যে এই বচনৰ অভিপ্ৰায় যে যদি তেওঁ অন্যক প্ৰেম নকৰে তেন্তে তেওঁলোকৰ বিশ্বাসে কাম নকৰে । কিন্তু এই বাখ্যা শুদ্ধ নহয় । ইয়াৰ বাস্তৱিক

অৰ্থ হ'ল, যদি তেওঁ জানে যে মই (ঈশ্বৰ) তেওঁক কিমান ভাল পাওঁ, তেওঁৰ বিশ্বাসে কাম নকৰিব।” বিশ্বাস অবিহনে প্ৰেমে কাম নকৰে, কিন্তু এয়া মানুহৰ বাবে আমাৰ এই প্ৰেম নহয় যিয়ে প্ৰভাৱ উৎপন্ন কৰিব, এয়া ঈশ্বৰৰ প্ৰেম, তেওঁক প্ৰেম কৰিবলৈ দিয়ক, তেতিয়া আপোনাৰ বিশ্বাসে কাম কৰিব।

এইবোৰ কথাত বহুত পাৰ্থক্য আছে। ঈশ্বৰৰ ওপৰত ভৰষা কৰি বিশ্বাসেৰে চলিব মানে ঈশ্বৰৰ ওপৰত অৱলম্বিত হ'ব আৰু সকলো কথাৰ কাৰণে তেওঁৰ ওপৰত ভৰষা কৰিব। আপুনি যিকোনোৰে লগত এয়াই কৰিব নোৱাৰে, যদি আপুনি নাজানে যে তেওঁ আপোনাক প্ৰেম কৰে। আপুনি এইবোৰ পাহৰিবওঁ পাৰে যদি আপুনি ঈশ্বৰৰ প্ৰেমক নাজানে, যি আপোনাৰ কাৰণে আছে, আপুনি কেতিয়াওঁ ঈশ্বৰৰ ওপৰত ভৰষা কৰিবই নোৱাৰিব। যদি আপুনি সচাকৈ জানে যে ঈশ্বৰে আপোনাক কিমান প্ৰেম কৰে, উত্তমতা প্ৰাপ্ত কৰিবলৈ আপোনাৰ কষ্ট কম হ'ব। এইদৰে আৰ্থিক সহায় পোৱাৰ ক্ষেত্ৰত পাবলগীয়া কষ্টওঁ কম হ'ব। আপুনি নোপোৱাৰ কাৰণ এয়াই যে, বাস্তৱত আপুনি বিশ্বাস নকৰে যে ঈশ্বৰে সেই সকলোবোৰ আপোনাক দিছে। আপুনি হয়তো এয়া কৰিব, “মই বিশ্বাসতো কৰিব খুজিছো কিন্তু কেনেকৈ কৰো?”

আপোনাৰ ভিতৰত ঈশ্বৰৰ প্ৰেম আছে, আৰু আপুনি মাথো এয়া কৰিব লাগিব যে যেতিয়া ঈশ্বৰে সেয়া কৰিব তেতিয়া ঈশ্বৰে সেয়া দেখুৱাব, আপুনি সেয়া মানি লওঁক। বাইবেলে কয়, “আমি তেওঁক মৰম কৰো কাৰণ তেওঁ প্ৰথমে আমাক মৰম কৰিছে” (যোহনৰ প্ৰথমপত্ৰ ৪:১৯) আপোনাৰ বাবে ঈশ্বৰক মৰম কৰাটো অসম্ভৱ। যেতিয়ালৈকে আপুনি এই তথ্যটোৰ বিষয়ে

নাজানে আৰু মানি নলয় যে তেওঁ প্ৰথমে আপোনাক প্ৰেম কৰিছিল। এই সকলোবোৰ আপোনাৰ ভিতৰত আছে আপোনাৰ হৃদয়ত। তাৰ ভিতৰত ঈশ্বৰে আপোনাক প্ৰেম কৰে। আপুনি অদ্ভুত! আপুনি সুন্দৰ! আপুনি মূল্যবান! আপুনি লক্ষ্যণীয়। ঈশ্বৰে আপোনাক প্ৰেম কৰে। সংসাৰত কোনোৱেও আপোনাক সেইদৰে প্ৰেম নকৰিব যিদৰে ঈশ্বৰে আপোনাক প্ৰেম কৰে।

আপোনাক কাৰো দৰকাৰ নাই, মাথো ঈশ্বৰৰ দৰকাৰ। কিন্তু ঈশ্বৰে অন্য মানুহবোৰ আপোনাৰ জীৱনলৈ পঠিয়ায়। সত্য এয়াই যে যদি মাথো আপুনি আৰু ঈশ্বৰ থাকিলেহেঁতেন তেন্তে সকলোবোৰ ভাল হ'লহেঁতেন, ঈশ্বৰ আপোনাৰ সবাতোকৈ উত্তম মিত্ৰ হ'লাহেঁতেন। তেওঁ আপোনাৰ সংগী হ'লহেঁতেন যদি আপোনাৰ সংগী নাই, তেওঁ আপোনাৰ পিতৃ-মাতৃ হ'লহেঁতেন যদি আপোনাৰ মাতৃ-পিতৃ নাই।

ঈশ্বৰে আপোনাক সিমান অধিক প্ৰেম কৰে। সেই আধাৰতেই আপুনি যিকোনো কথাৰ ওপৰত তেওঁক বিশ্বাস কৰিব পাৰে। ঈশ্বৰে আপোনাক ইমান প্ৰেম কৰে যে তেওঁ বিচাৰে, আপুনি সেইসকলোবোৰ পাওঁক আৰু যেতিয়ালৈকে আপুনি জানে যে ঈশ্বৰে কি বিচাৰে আপুনি পৰ্য্যাপ্তভাৱে বিশ্বাসত থাকি কাৰ্য্য কৰিব নোৱাৰিব যাতে আপুনি সেয়া প্ৰাপ্তি কৰে।

ঈশ্বৰক প্ৰেম কৰাৰ সুযোগ দিওঁতে বিশ্বাসে কাৰ্য্য কৰে সেয়া আপোনাৰ দ্বাৰা অন্যক প্ৰেম কৰাৰ বাবে যোগ্যতাৰ আধাৰত কাম নকৰে। ঈশ্বৰক আপোনাক প্ৰেম কৰিবলৈ দিয়ক, আৰু দিনজুৰি ঈশ্বৰক কৈ থাকক যে “হে ঈশ্বৰ, মই জানো, আপুনি মোক প্ৰেম কৰে, হেলুলিয়া! হে পিতৃ মই আপোনাৰ স্তুতি কৰো মই আপোনাৰ নামক মহিমা দিওঁ।”

স্মিথ্ বিগ্ললবাৰ্থ ঈশ্বৰৰ এজন মহান প্ৰেৰক আছিল। কোনোৱে তেওঁক সুধিছিল যে তেওঁ প্ৰাৰ্থনাত বহুত সময় অতিবাহিত কৰিছিল নেকি আৰু তেওঁ উত্তৰ দিছিল যে, “মই সম্ভৱতঃ কেতিয়াবা ৩০ মিনিটতকৈ অধিক প্ৰাৰ্থনা নকৰো, কিন্তু প্ৰাৰ্থনা নকৰাকৈ ৩০ মিনিটতকৈ অধিক সময় থাকিব নোৱাৰো।” তেওঁ এবাৰ এয়াওঁ কেছিল যদি প্ৰাৰ্থনা নকৰাকৈ ১৫ মিনিটকৈ বেছি সময় পাৰ কৰিছিল তেন্তে ঈশ্বৰৰ সৈতে কথা নপতাৰ বাবে অনুতপ্ত হৈছিল।

আমি ভুল পদ্ধতিৰে প্ৰাৰ্থনাৰ প্ৰতিফল পাবলৈ চেষ্টা কৰো। আপুনি নিজৰ কামৰ দ্বাৰা উত্তৰ বা প্ৰতিফল পাব নোৱাৰে। ঈশ্বৰে আপোনাক আশীৰ্বাদ দিব কাৰণ তেওঁ আপোনাক প্ৰেম কৰে। তেওঁ আপোনাক প্ৰেম কৰে। তেওঁ আপোনাক সকলো কথা সেইদৰেই প্ৰদান কৰিব যেনেকৈ তেওঁ আপোনাক উদ্ধাৰ প্ৰদান কৰিছিল।

যদি আপুনি বিচাৰে যে আপোনাৰ পৰিয়ালৰ কোনো সদস্য বা আন কোনোৱে উদ্ধাৰ পাব বিচাৰে, নিজে সেয়া চেষ্টা নকৰিব ঈশ্বৰে আপোনাক প্ৰেম কৰিবলৈ সুযোগ দিয়ক। যেতিয়া আপুনি সেইজন সদস্যক দেখিব, আপুনি তেওঁক প্ৰেম কৰিবলৈ তৎপৰ হৈ যাব, বহিবলৈ কয়, যদি আপুনি তেওঁক প্ৰেম কৰে আৰু তেওঁৰ শব্দৰ দ্বাৰা বা আন কিবা পদ্ধতিৰে জিকিবলৈ প্ৰয়াস কৰে, আপুনি তেওঁক যীশুৰ ওচৰলৈ লৈ আহিব। ঈশ্বৰৰ আত্মাই তেওঁৰ প্ৰেমৰ প্ৰভাৱত আপোনাৰ পৰিয়ালৰ সদস্যসকলক আকৰ্ষণ কৰি ল’ব। কিন্তু আপুনি আনক প্ৰেম কৰিব নোৱাৰিব যদিহে আপুনি ঈশ্বৰক প্ৰেম কৰিবলৈ অনুমতি নিদয়ে।

ইফিচিয়াবিলাকৰ প্ৰতিপত্ৰ ২:৮ ত লিখা আছে, “কিয়নো বিশ্বাসৰ দ্বাৰা (বিনামূলীয়াকৈ) অনুগ্ৰহেৰে প্ৰৱণতাৰ আধাৰত নহয়) তোমাৰ উদ্ধাৰ

হৈছে...” আপুনি জানেনে যে উদ্ধাৰ পাবলৈ আপুনি একো কৰাই নাই ?
আমাৰ মাজৰ অধিকাংশই উদ্ধাৰ পোৱাৰ সময়ত বেয়া অৱস্থাত আছিল
আৰু যীশুৱে আমাৰ উদ্ধাৰ ভাল কামৰ বা কোনো যোগ্যতাৰ আধাৰৰ
ওপৰত কৰা নাছিল । ইয়াৰ মাত্ৰ এয়াই কাৰণ আছিল, ঈশ্বৰে আমাক
ইমান বেছি প্ৰেম কৰিছিল যে তেওঁৰ নিজৰ একমাত্ৰ পুত্ৰ দি দিছিল যাতে
যিকোনোৱেই তেওঁৰ ওপৰত বিশ্বাস কৰিব নিঃশেষ নহ’ব কিন্তু অনন্ত জীৱন
পাব । (যোহনৰ প্ৰতিপত্ৰ ৩:১৬)

অনুগ্ৰহৰ পৰিভাষা এইদৰে দিব পৰা গ’লহেতেন যে তেওঁ আমাৰ
জীৱনৰ সকলো প্ৰয়োজনীয়তাৰ অভাৱ দূৰ কৰিবলৈ ঈশ্বৰক যোগ্যতাৰ
প্ৰয়োগ কৰিবলৈ ঈশ্বৰৰ সহযোগ আছে । যি প্ৰেমেৰে ঈশ্বৰে পৰ্য্যাপ্ত বিশ্বাস
দিছে যে আমাৰ উদ্ধাৰ হ’ব পাৰিব সেইদৰেই প্ৰেমৰ কাৰণে তেওঁ সহায়
কৰে যাতে সেই বিশ্বাসটো পাওঁ যাৰ দ্বাৰা বিশ্বাস কৰিব পাৰো যে তেওঁ
আমাৰ উত্তম কৰিব । তেওঁ আপোনাক বিশ্বাস দিয়ে যে আপুনি, তেওঁ অভাৱ
দূৰ কৰোতা হোৱাত বিশ্বাস কৰিব পাৰে ।

যদি সেই বিশ্বাস যিটো তেওঁ আমাক দিছে, ইমান সক্ষম আছিল যে
আমাক সকলো পাপৰ পৰা উদ্ধাৰ কৰিব পাৰে, তেন্তে সেই বিশ্বাসেই আমাৰ
ভিতৰত ইমান বেছি সক্ষম যে তেওঁ গোটেই জীৱন আমাৰ অন্য
প্ৰয়োজনীয়তাবোৰৰ অভাৱ দূৰ কৰিবলৈ কাম কৰিব পাৰিব । যদি আপুনি
বিশ্বাস কৰে যে ঈশ্বৰে আপোনাক প্ৰেম কৰে আৰু আপুনি সেই প্ৰেমক চিনি
পোৱা আৰম্ভ কৰি দিয়ে তেন্তে আপুনি তেওঁৰ ওপৰত ভৰষা কৰাওঁ আৰম্ভ
কৰি দিব । আপোনাৰ বিশ্বাস হৈ যাব যে ঈশ্বৰৰ বচন সত্য । আৰু আপুনি
এয়া জানিব যে তেওঁ আপোনাক প্ৰেম কৰাৰ বাবে কেতিয়াও আপোনাক
মিছা কথা নকয় ।

Amplified bible সংস্কৰণ অনুসৰি, “বিশ্বাস”ৰ অৰ্থ হ’ল ঈশ্বৰৰ সামৰ্থ্য, বুদ্ধি আৰু মংগল কৰি সমগ্ৰৰূপত ভৰষা আৰু নিৰ্ভৰতা ৰাখি আপোনাৰ সম্পূৰ্ণ মনুষ্যত্বৰ তেওঁৰ (ঈশ্বৰ) ওপৰত অৱলম্বিত হৈ পৰা (কলচিয়াবিলাকৰ প্ৰতিপত্ৰ ১:৪) যেতিয়া আপুনি ঈশ্বৰক আপোনাক প্ৰেম কৰিবলৈ দিব, আপুনি তেওঁৰ সৈতে প্ৰেম আৰু তেওঁৰ ওপৰত ভৰষা কৰা শিকি যাব আৰু আপুনি বিশ্বাস কৰিব।

5

ভয়ৰ পৰা মুক্তি

“প্ৰেমত ভয় নাথাকে বৰঞ্চ সিদ্ধ প্ৰেম (পূৰ্ণ আৰু পৰিপক্ক) হয় (আতংক আৰু ভয়ৰ চিহ্নৰোৰক) শেষ কৰি দিয়ে! কাৰণ ভয়েৰে কষ্ট (দণ্ডৰ বিচাৰ) হয় আৰু (সেই কাৰণে) যিয়ে ভয় কৰে তেওঁ প্ৰেমত সিদ্ধ হ’ব নোবাৰে (প্ৰেমৰ পৰিপক্কতালৈ যাব নোবাৰে)”

— যোহনৰ প্ৰথম প্ৰতিপত্ৰ ৮:১৮

আমি প্ৰায়ে এয়া মানি সুখ অনুভব কৰো যে ঈশ্বৰে আমাক প্ৰেম কৰে আমি তাৰ ওপৰৰ বিশ্বাস আৰু ভৰসা কৰো। কিন্তু তেতিয়া হঠাতে আমাৰ আক্ৰমণ হৈ যায়।

পৰিস্থিতিবোৰে বিশ্বাসক অধিককৈ হৰণ কৰে, অৰ্থাৎ সেই বেয়া কথাবোৰ যি আমাৰ লগত ঘটিত হয়। যেতিয়ালৈ পৰিস্থিতিবোৰ ঠিকে-থাকে থাকে ঈশ্বৰে আপোনাক প্ৰেম কৰে এয়া বিশ্বাস কৰাত আপোনাৰ কোনো অসুবিধা নহয়।

তেতিয়া চয়তানে ভয় আৰু দুখ-ভাৱনালৈ আপোনাক ঈশ্বৰৰ প্ৰেমৰ পৰা স্বতন্ত্ৰ কৰে, ভিন্ন কৰাৰ প্ৰয়াস কৰে। “এতিয়া কোৱা এয়া কিয় হ’ল?” তেওঁ কয়, “মই ভাবিছিলো যে ঈশ্বৰে তোমাক মৰম কৰে কিন্তু, এই বেয়া কথাবোৰ তোমাৰ লগত কিয় হৈ আছে, তুমি নিশ্চয় কিবা বেয়া কাম কৰিছা ঈশ্বৰ বাস্তৱত তোমাৰ পৰা দুখী।”

তেতিয়া আপুনি আপোনাৰ বিশ্বাস হেৰাই পেলায় আৰু তেতিয়া ঈশ্বৰে আপোনাক কি দৰে সহায় কৰিব যেতিয়া আপুনি বিশ্বাস হেৰাই পেলাইছে। আপুনি বিশ্বাসত দৃঢ় বিশ্বাসেৰে ভৰপূৰ নহয়, যদি আপুনি নাজানে যে ঈশ্বৰে আপোনাক প্ৰেম কৰে। যদি আপুনি চয়তানৰ ফালৰ পৰা অপৰাধ বোধ আৰু ভয় গ্ৰহণ কৰি লয় তেন্তে আপুনি নাজানে যে ঈশ্বৰে আপোনাক কিমান প্ৰেম কৰে।

যোহানৰ প্ৰথম প্ৰতিপত্ৰ ৪:১৮ ত পঢ়ক, এটা অসাধাৰণ সামৰ্থী কথা দিয়া হৈছে - “সিদ্ধ প্ৰেমে ভয় দূৰ কৰি দিয়ে” মই এই বচন বাৰে বাৰে পঢ়িছো আৰু বুজিবলৈ চেষ্টা কৰিছো, আৰু এদিনাখন ঈশ্বৰে অৱশেষত মোৰ আত্মাত ইয়াৰ অৰ্থ দিলে। সিদ্ধ প্ৰেমে ভয় দূৰ কৰি দিয়ে আৰু ঈশ্বৰৰ সেই সিদ্ধ প্ৰেম আপুনি যেতিয়া জানে যে তেওঁৰ প্ৰেম আপোনাৰ বাবে কিমান সিদ্ধ হয় তেতিয়া সমস্ত সংসাৰত এনেকুৱা একো নাই যিয়ে আপোনাক ভয়ভীতি কৰাব পাৰিব। আপোনাৰ বাবে ভয়খোৱা অসম্ভৱ যদি আপুনি ব্যক্তিগতভাৱে এই প্ৰকাশন পায় যে ঈশ্বৰে আপোনাক প্ৰেম কৰে।

আপুনি যদি জানে যে ঈশ্বৰে আপোনাক প্ৰেম কৰে তেতিয়া অসফলতাৰ ভয়খোৱা অসম্ভৱ। যদি আপুনি ঈশ্বৰৰ ওপৰত নিৰ্ভৰশীল, আপুনি অসফল হ’ব নোৱাৰে। আপুনি কেৱল অসফল হ’ব যেতিয়া আপুনি নিজৰ ওপৰত নিৰ্ভৰ কৰিব। আপুনি যদি জানে যে ঈশ্বৰে আপোনাক প্ৰেম কৰে তেন্তে

আপুনি অসফলতাৰ পৰা ভয় নাখাব। আপুনি যদি জানে যে ঈশ্বৰে আপোনাক প্ৰেম কৰে তেন্তে আপুনি তিৰস্কৃত হোৱাৰ পৰা ভয় নাখায়।

ঈশ্বৰৰ প্ৰেম ইমান প্ৰভাৱশালী যে তেওঁ সকলো কথা ঢাকি দিয়ে। আপোনাৰ বাৰু এনে লাগেনে যে সেইজন ঈশ্বৰেই যিজনে আপোনাক উদ্ধাৰ কৰিছিল আৰু আপোনাক স্বতন্ত্ৰ কৰিছিল তেওঁ আপোনাক দোষী সাব্যস্ত কৰিব? চয়তানে দোষী সাব্যস্ত কৰায়, ঈশ্বৰে আপোনাক আপোনাৰ জীৱনত পাপৰ বিষয়ত নিৰুত্তৰ কৰি দিয়ে আৰু তাৰ পৰা ওলাবলৈ পথ দেখুৱাই দিয়ে। চয়তানে আপোনাক দোষী সাব্যস্ত কৰে আৰু ক'ব ইয়াৰ পৰা ওলোৱা কোনো পথ নাই।

এম্পলীফাইড বাইবেল সংস্কৰণৰ বচনত এইদৰে লিখা আছে। “প্ৰেমত ভয় নাথাকে, বৰঞ্চ সিদ্ধ প্ৰেমে (পূৰ্ণ আৰু পৰিপক্ক) ভয় (আতংক আৰু ভয়ৰ চিহ্নবোৰক) নাইকিয়া কৰি দিয়ে! কাৰণ ভয়ৰ পৰা কষ্ট (দগুৰ চিন্তা) হয় আৰু (সেইকাৰণে) যিয়ে ভয় কৰে তেওঁ প্ৰেমত সিদ্ধ নহয় (প্ৰেমৰ পৰিপক্কতালৈ যাব নোৱাৰে) (যোহনৰ প্ৰথম প্ৰতিপত্ৰ ৪:১৮) বহুত মানুহে ভাবে যে পৱিত্ৰ শাস্ত্ৰত এই বচনবোৰৰ অৰ্থ হ'ল যে যদি তেওঁ ঈশ্বৰৰ সৈতে পৰ্য্যাপ্ত প্ৰেম কৰে তেন্তে তেওঁ ঈশ্বৰৰ পৰা ভয়ভীতি হ'ব বা আপুনি কাৰোবাৰ লগত পৰ্য্যাপ্ত প্ৰেম কৰিলে তেতিয়া ভয়ে আপোনাৰ জীৱন এৰি গুছি যাব। কিন্তু বচনটোৰ অৰ্থ এয়া নহয়।”

ইয়াৰ অৰ্থ হ'ল যদি আপুনি ঈশ্বৰক আপোনাৰ সৈতে প্ৰেম কৰিবলৈ দিয়ে তেতিয়া আপুনি ভয়ভীতি নহ'ব। যদি আপুনি নিজৰ জীৱনত ভয় নিবিচাৰে তেন্তে আপুনি ঈশ্বৰক সুযোগ দিব লাগিব যাতে তেওঁ আপোনাক প্ৰেম কৰে “বিশ্বাস কৰি ঈশ্বৰৰ প্ৰেমক আজি আৰু এতিয়াই গ্ৰহণ কৰক, বিশ্বাসেৰে আগবাঢ়ক আৰু নিজৰ বাবে ঈশ্বৰৰ সমস্ত প্ৰেম গ্ৰহণ কৰি লওঁক।”

যেতিয়াৰ পৰা ঈশ্বৰে ভয়ৰ পৰা মুক্তি দিব পৰা এই প্ৰকাশন মোক দিছিলে মোৰ ইয়াক অভ্যাস কৰাৰ দৰকাৰ আছিল। আমাৰ গাড়ীত গণ্ডগোল আছিল, আমি ভাবিছিলো যে টাৰ্কমিটাৰ ডাল বেয়া হৈ গৈছিল, যদি সেয়া সম্পূৰ্ণ বেয়া হৈ যায় তেন্তে ৪০০ বা ৫০০ ডলাৰৰ খৰচ হ'ব। কিন্তু আমাৰ ওচৰত ইমান টকা নাছিল, সেই কাৰণে পৰিৱৰ্তন হ'বলগীয়াৰ পৰিৱৰ্তে আমি সেয়া তেনেকৈয়ে চলাই থাকিলো।

ঈশ্বৰে এদিন ৰাতিপুৱা মোৰ লগত কথা পাতিছিল, “জয়েছ, আজি গোটেই দিনটো মোৰ লগত প্ৰেম কৰি অতিবাহিত কৰা আৰু মই তোমাক প্ৰেম কৰিম আৰু একো কৰিব নালাগে। তুমি বহুত ডাঙৰ বিশ্বাস কৰাৰ প্ৰয়োজন নাই, তুমি মাথো মোক প্ৰেম কৰিব লাগে আৰু মোক সুযোগ দিয়া যাতে মই প্ৰেম কৰিব পাৰো, গোটেই দিন-জুৰি মোক প্ৰেম কৰিবলৈ দিয়া।”

সেইকাৰণে মই গোটেই দিনটো নিজকে নিজে সকলোৰে সৈতে পবিত্ৰ বিশ্বাস গঢ়ি ৰাখি গীত গাই আছিলো, ঈশ্বৰলৈ স্তুতি কৰি মই অদ্ভুত সময় কটালো। তেতিয়া হঠাতে মোৰ স্বামীৰ মাত শুনিলো। কিন্তু তেওঁ এইমাত্ৰ ৪৫ মিনিট আগতেই কাম কৰি গৈছিল। তেওঁ দুৱাৰ খুলি ক'লে যে, “মই গাড়ীখন এক নম্বৰ গিয়াৰৰ পৰা ওপৰলৈ উঠাব পৰা নাই, এতিয়া আমি গাড়ীখন থিয় কৰি থ'ব লাগিব।”

মই তৎক্ষণাত দুৱাৰখন বন্ধ কৰি হাঁহিবলৈ ধৰিলো। মই তেনে কৰিবলৈ নিৰ্ণয় লোৱা নাছিলো কিন্তু, এয়া নিজে নিজেই হৈ গ'ল। সেই হাঁহি মোৰ আত্মাৰ পৰা ওলাইছিল। ঈশ্বৰে মোক দেখুৱালে যে এয়া এই কাৰণেই সুযোগ দিছিলে আৰু এতিয়া মই হাঁহিব পৰা হৈছিলো। ঈশ্বৰক প্ৰেম কৰিব দিয়াৰ অৰ্থ হ'ল, দুৱাৰখন খোলা যাতে বিশ্বাস আপোনাৰ ভিতৰৰ পৰা বাহিৰলৈ আহিব পাৰে। মই মাথো হাঁহি আছিলো আৰু সেয়া এক বিশ্বাস আছিল।

আব্ৰাহামেও বিশ্বাসেৰে হাঁহিছিল। যেতিয়া ঈশ্বৰে তেওঁৰ ওচৰলৈ এজন দূত পঠিয়ালে আৰু ক’লে যে তাৰ ঘৰত পুত্ৰৰ জন্ম হ’ব। আব্ৰাহামে হাঁহি হাঁহি ক’লে, “হে প্ৰভু। আপোনাৰ মহিমা পাম, মই বিশ্বাস কৰো।” কিন্তু গোটেই সন্দেহ আৰু অবিশ্বাসেৰে হাঁহি আৰু ঈশ্বৰে তেওঁৰ বাৰ্তা আৰু অবিশ্বাসৰ কাৰণে তেওঁক শুনালে। ঈশ্বৰে আব্ৰাহামক শুনোৱা নাই আৰু বিৰোধো কৰা নাই কাৰণ তেওঁৰ হাঁহি বিশ্বাসৰ হাঁহি আছিল। যেতিয়া চয়তানে আপোনাৰ বিৰোধিতা কৰে আৰু আপুনি জানে যে যি প্ৰয়াস তেওঁ কৰিছে - মুৰ্খতাপূৰ্ণ আৰু হাহঁতিয়াৰ পাত্ৰ আৰু আপোনাৰ ঈশ্বৰে তেওঁক সফল হ’ব নিদিব, তেতিয়া আপোনাৰ ভয় নালাগে আৰু আপুনি বিশ্বাসেৰে হাঁহে। আপুনি জানে যে ঈশ্বৰে আপোনাক প্ৰেম কৰে আৰু তেওঁ আপোনাক ঢাকি ৰাখিছে।

এই কাৰণে, যেতিয়া নেকি মই গাড়ীৰ টাৰ্ফমিটাৰকলৈ হাঁহি আছিলো ঈশ্বৰে মোৰ হৃদয়ত এক শান্ত আৰু লঘু স্বৰেৰে ক’লে, এয়া আধ্যাত্মিক সামৰ্থ শৈলীমাত্ৰ আছিল। তেওঁ মোক তিনিবাৰ ক’লে, “যদি তুমি এই ধৰণে মোৰ লাগত কাম কৰি থাকা, তেন্তে মই তোমাক কেতিয়াওঁ নিৰাশ নকৰো” মোৰ এনে লাগিছিল যে সেই মাত বায়ুমণ্ডলৰ পৰা আহিছে “মই তোমাক কেতিয়াও নিৰাশ নকৰো, মই তোমাক কেতিয়াও নিৰাশ নকৰো।”

যদি আপুনি ঈশ্বৰত অবলম্বিত হৈ যায় আৰু তেওঁক আপোনাক প্ৰেম কৰাৰ সুযোগ দিয়ে, আপুনি সেই সকলোবোৰ চেষ্টা পাহৰি যাব যি আপুনি বিশ্বাসক সক্রিয় কৰিবলৈ কামত আনে। আপুনি মাত্ৰ ঈশ্বৰক আপোনাক প্ৰেম কৰিবলৈ দিয়ক আৰু তেওঁক প্ৰেম কৰি যাওঁক আৰু তেওঁ আপোনাৰ মনোকামনা পূৰ্ণ কৰিব। ঈশ্বৰৰ প্ৰেম আপোনাৰ ভিতৰত জাগিব আৰু সমস্ত ভয় দূৰ কৰি দিব।

6

প্ৰেমৰ সীমা বাঢ়ি গৈ থাকে

“আৰু আমি তেওঁৰ পৰা এই আৰ্জা (কাৰ্য্যভাৰ, আদেশ, ধৰ্মাৰ্জা) পাইছো যে যিয়ে ঈশ্বৰৰ সৈতে প্ৰেম বজাই ৰাখে তেওঁ নিজৰ ভাই (বিশ্বাসী)-ৰ সৈতেওঁ প্ৰেম বজাই ৰাখে।”

— যোহানে লিখা প্ৰতিপত্ৰ ৪:২১

আপুনি ঈশ্বৰৰ বিশেষ সন্তান, তেওঁ দ্বিতীয় বিৱৰণী ৭:৬ ত এয়া কৈছে। যদি আপুনি তেওঁৰ অনুসৰি কাম কৰে তেন্তে তেওঁ এই সংসাৰখন সলনি কৰি দিব - আপুনি চুপাৰ বজাবলৈ যাব মুখত হাঁহিলৈ আৰু সামগ্ৰীৰ টুকুৰী লৈ কব, “মই যিবোৰ স্পৰ্শ কৰিম, সেয়া আশীৰ্বাদিত, হেলুলিয়া! আজি মই এইখন ষ্ট্ৰেৰলৈ অহাৰ বাবে তেও ধন্য হওঁক, সন্তুষ্ট হওঁক।” গোটেই ষ্ট্ৰেৰখন আনন্দৰে ঘূৰি আৰু গীত গাই আৰু যি ঠাইলৈয়ে আপুনি যাওক, নিজক বিশেষ ভাৱক।

যেতিয়া আমি এয়া জানিবলৈ লওঁ যে আমি কিমান বিশেষ আৰু সেই ধৰণে কাৰ্য্য কৰো যেনেকৈ ঈশ্বৰে আমাক প্ৰেম কৰে, আমি সংসাৰ খন

যীশুৰ বাবে জিকিব পাৰো। প্ৰেমৰ সীমা বাঢ়ি যাব আৰু বনজুইৰ দৰে বিয়পি পৰিব। কিন্তু আপুনি যদি কৰবালৈ যায় আৰু কয় যে মই খ্ৰীষ্টান আৰু আনক খং কৰো তেন্তে কোনো লাভ নহ'ব।

আপুনি কওঁক - “মই খ্ৰীষ্টিয়ান হয়” “মই খ্ৰীষ্টিয়ান হয়” কিন্তু যেতিয়া এখন গাড়ী আপোনাৰ ওচৰত আহি ৰথে আৰু আপুনি চিঞ্চৰে, “বাহিৰলৈ ওলাই আহা, মোৰ ৰাষ্ট্ৰৰ পৰা আঁঠি যোৱা। তুমি নাজানা নে মই গীজলৈ যাব লাগে? মোৰ মিটিং সভালৈ পলম হ'ব ধৰিছে, মূৰ্খ।”

আমি প্ৰায়ে এই ধৰণে ব্যৱহাৰ কৰো। আপুনি বিজয় প্ৰাপ্ত কৰিবলৈ সাজুনে? আপুনি আত্মাৰ ক্ষেত্ৰত নিজৰ সীমা বঢ়াব লাগে আৰু বিজয় প্ৰাপ্ত কৰিব লাগে আৰু ক'ব লাগে, চয়তান এতিয়া বহুত দূৰ হ'ল, তুমি মোক মিছা কথাকৈ আৰু ভয় দেখুৱাই বহুত পথভ্ৰষ্ট কৰিলা, কিন্তু এতিয়া মই যীশুৰ নামেৰে জয় প্ৰাপ্ত কৰিবলৈ গৈ আছো, কাৰণ ঈশ্বৰে মোক প্ৰেম কৰে আৰু তুমি এই বিষয়ত একো কৰিব নোৱাৰ।

আপোনাৰ ভিতৰত থকা ঈশ্বৰৰ প্ৰেমে আপোনাক ভয়ৰ পৰা মুক্ত কৰি দিব আৰু আপুনি আনলৈ নিজৰ প্ৰেমৰ সীমা বঢ়াবলৈ একেবাৰে ভয় নাখাব যেতিয়া ঈশ্বৰে আপোনাক কয় যে তেওঁ আপোনাৰ দ্বাৰা মহান কামবোৰ কৰিব কাৰণ - যীশু নিজৰ পিতৃৰ ওচৰলৈ গুছি গৈছে, তেতিয়া তেওঁ বিচাৰে যে আপুনি তেওঁৰ ওপৰত বিশ্বাস কৰক। আপুনি বাক সঁচাকৈ বিশ্বাস কৰেনে যে ঈশ্বৰে আপোনাক ব্যৱহাৰ কৰিব? ঈশ্বৰে আপোনাক সেই সকলোকেৰে দিব যিবোৰ বাবে আপুনি তেওঁৰ ওপৰত বিশ্বাস কৰে। আপুনি বিশ্বাসৰ খোজ আগবঢ়াবলৈ ভয় নাখাব।

মই আপোনাক ক'ব নোৱাৰো যে মই কিমান বাৰ বিশ্বাসৰ - পৰ্বতৰ কাষত গৈ থিয় হৈ গৈছিলো, একেবাৰে কাষত য'ত কিবা এটা কাম কৰিবলৈ

ভয় লাগে। কিন্তু ঈশ্বৰে কয়, “আগবাঢ়া জয়ছ আগবাঢ়া, মই তোমাৰ দ্বাৰা ডাঙৰ ডাঙৰ কাম কৰিম, আগুৱাই আহা” আৰু মই বিশ্বাসৰে সন্মুখত জাপ মাৰি দিলো আৰু ঈশ্বৰে মোক এবাৰো লজ্জিত হ’বলৈ নিদিলে।

আপুনি বাৰু জানেনে যে মই আগলৈ খোজ আগবঢ়োৱাত কিয় চিন্তা নকৰো আৰু অসফলতাৰ পৰা কিয় ভয় নাখাওঁ? কাৰণ মই জানো যে ঈশ্বৰে মোক প্ৰেম কৰে। তেওঁ মোক প্ৰেম কৰে আৰু তেওঁ জানে যে মই তেওঁক প্ৰেম কৰো আৰু তেওঁৰ অনুগ্ৰহৰ বাবে মই নিজৰ জীৱন তেওঁৰ বাবে সমৰ্পিত কৰি দিছো। আপুনি যদি এনে কৰিছে আৰু আপুনি ঈশ্বৰক প্ৰেম কৰে, আৰু তেওঁ আপোনাক প্ৰেম কৰে তেতিয়া এই সৃষ্টিত এনে কোনো বাধা নাই যিটোৰ ওপৰত আপুনি বিজয় প্ৰাপ্ত কৰিব নোৱাৰিব।

“খ্ৰীষ্টৰ প্ৰেমৰ পৰা কোনে আমাক বিচ্ছিন্ন কৰিব পাৰে? ক্লেশ বা সংকট, তাড়না বা আকাল, বন্ধনহীনতা বা প্ৰাণ-সংশয়, বা তৰোৱালে, এইবোৰে পাৰে নে?”

আমি তোমাৰ নিমিত্তে ওৰে দিনটো হত হ’বই লাগিছো, কাটিবলৈ নিয়া মেৰৰ দৰে গনিত হ’লো। তথাপি আমাক প্ৰেম কৰা জনৰ দ্বাৰাই এই সকলো কথাত আমি জয়তকৈয়ো জয়যুক্ত।

কিয়নো আমাৰ প্ৰভু খ্ৰীষ্ট যীশুত ঈশ্বৰৰ যি প্ৰেম, তাৰ পৰা মৃত্যু বা জীৱন, স্পৰ্শদূত বা আধিপত্য, বৰ্তমান বা ভৱিষ্যত, বিষয় বা পৰাক্ৰম, ওপৰত বা তল, বা আনকোনো দৃষ্ট বস্তুৱেই আমাক বিভিন্ন কৰিব নোৱাৰে। ৰোমীয়া বিলাকৰ প্ৰতিপত্ৰ ৮:৩৫-৩৯।

আপোনাৰ বিচাৰ-ধাৰাত এই কথা কেতিয়াওঁ সম্পূৰ্ণভাৱে আহিব নোৱাৰে যে ঈশ্বৰে কিমান অধিক বিচাৰে যে আপুনি স্বতন্ত্ৰ হওঁক। যেতিয়া

আপুনি দুখী হয় ঈশ্বৰে দুখ পায়, কেতিয়াবা কেতিয়াবা আপুনি ৰাতিপুৱা উঠে আৰু গোটেই দিন ধৰি আপোনাৰ মুড বেয়া হৈ থাকে। আপুনি বুজি পাইছেনে যে মই কেনেকুৱা দিনৰ কথা কৈ আছো? আপুনি পালনীয় মেকুৰীক লখিয়ায়, ল'ৰা-ছোৱালীৰ ওপৰত চিঞৰ বাখৰ কৰে, ওচৰ চুবুৰীয়াৰ ওপৰত খঙ কৰে আৰু আপোনাৰ চেহেৰাত উদাসীনতা, জঠৰতা আৰু অৱসাদ দেখা পোৱা যায়। “মই গোটেই দিনটো কাম কৰি থাকো, কাম আৰু কাম কিন্তু কাৰো মুখৰ পৰা প্ৰশংসাৰ এটা শব্দও নোলায়।”

মই জানো যে আপুনি কেনে ব্যৱহাৰ কৰে কাৰণ মইয়ো এয়াই কৰিছো। যেতিয়া শিশুসকল ঘৰলৈ আহে, আপুনি চিন্তা কৰে, “কিয়নো ৭ ঘণ্টাৰ পৰিৱৰ্তে ১৪ ঘণ্টা স্কুলতে নাথাকে?”

আপুনি জানেনে ঈশ্বৰ ইয়াৰ দ্বাৰা দুখী হয়? মই এয়া চেষ্টা কৰা নাই যে আপোনাৰ বেয়া লাগক। কিন্তু মই আপোনাক এয়া অনুভৱ কৰাৰ বিচাৰিছো যে যদি আপুনি বিশ্বাস কৰি লয় যে ঈশ্বৰে আপোনাক প্ৰেম কৰে, তেতিয়া আপুনি তেওঁৰ প্ৰেমৰ প্ৰত্যুত্তৰ দিয়া আৰম্ভ কৰিব। তেতিয়া তেওঁৰ প্ৰেমে আপোনাক পৰিত্ৰাণ কৰি দিব আৰু আপোনাৰ পৰা পৰ্য্যাপ্তৰূপত বাহিৰ ওলাব আৰু তাৰ পাৰিসীমা আনলৈ কঢ়িয়াব ধৰিব, আপুনি স্বতন্ত্ৰভাবে এজন প্ৰিয় ব্যক্তি হৈ পৰিব আৰু দয়ালুতাৰ ফল আপোনাৰ তাত ফলৱন্ত হ'ব। ইয়াৰ বাবে আপুনি ঈশ্বৰক নিজৰ সৈতে প্ৰেম কৰিবলৈ দিয়ক আছ সেই বস্তুবোৰ প্ৰাপ্তি কৰি লওঁক।

চয়তানে আপোনাক ৰখাব নোৱাৰে, যদি আপুনি প্ৰেম কৰে, কাৰণ যদি আপুনি প্ৰেম কৰে তেন্তে আপুনি দান কৰিব জানে। আপুনি নিদিয়াকৈ প্ৰেম কৰিব নোৱাৰে।

দ্বিতীয় বিৱৰণ ৭:৬ ত দিয়া বচনৰ অন্তিম ভাগ এই ধৰণৰ (এমপ্লিফাইড বহিবেল) “ঈশ্বৰে তোমাক তেওঁৰ বিশেষ প্ৰজা আৰু নিজ ধন হ’বলৈ নিবাৰ্চন কৰিছে।”

ঈশ্বৰে আপোনাক মাতিছে। হয়তো আপোনাৰ এতিয়া বাবে মাথো ঘৰ আৰু পৰিয়ালৰ চোৱা-চিতা কৰাৰ সময়, কিন্তু ঈশ্বৰে মাতিছে। যদি আপুনি বাস্তৱত ঈশ্বৰৰ দ্বাৰা প্ৰয়োগ হ’বলৈ বিচাৰিছে তেন্তে সচাঁকৈয়ে আপোনাক ঈশ্বৰৰ দ্বাৰা প্ৰয়োগ কৰা হ’ব পাৰে। কিন্তু সৰ্বপ্ৰথমে আপুনি এই ভেঁটিতো গঢ়িব লাগিব- আপুনি এয়া জানিব লাগে যে ঈশ্বৰে আপোনাক প্ৰেম কৰে।

নিজৰ সমস্ত আত্মিক বলক সংগ্ৰহ কৰি নিজৰ ওপৰত নলগাব আৰু নিজৰ দৰকাৰ পূৰ্ণ কৰিবলৈও খৰছ নকৰিব, শীঘ্ৰতাৰে সৰল শব্দেৰে ঈশ্বৰক কওঁক যে আপোনাক কি লাগে আৰু নিজৰ বিশ্বাসক অন্যৰ প্ৰয়োজন পূৰ কৰিবলৈ। বিকশিত কৰক। যীশুৱে প্ৰাৰ্থনা কৰিছিল আৰু ঈশ্বৰৰ পৰা সামৰ্থ বিচাৰিছিল আৰু গৈ সেই মানুহবোৰক সহায় কৰিছিল যিয়ে তেওঁলোকৰ ওচৰত বিশ্বাস লৈ আহিছিল।

তেতিয়া তেওঁ ঈশ্বৰৰ বচন কৈছিল, তেওঁৰ ওপৰত হাত ফুৰাইছিল আৰু তেওঁ আশ্চৰ্য্য কাম প্ৰাপ্ত কৰিছিল। তেওঁ অকলে এটা চোকত বহি সকলো সময়তে এয়া বিশ্বাস কৰাৰ প্ৰয়াস কৰা নাছিল যে ঈশ্বৰে তেওঁক সেই সকলোবোৰ দিব যিবোৰ তেওঁক লাগে। আপোনাক এইটো কথাৰ প্ৰয়োজন আছে যে আপুনি ঈশ্বৰক কওঁক যে আপুনি কি বিচাৰে। কিন্তু এয়া কেৱল বাস্তবিক কথাৰ বাবে হ’ব লাগে। আপোনাৰ জীৱনৰ আটাইতকৈ ডাঙৰ অভিলাষা আনৰ প্ৰয়োজনীয়তাবোৰ পূৰণ কৰাৰ হ’ব লাগে।

সচাঁ - সমৃদ্ধতাৰ সঠিক ৰূপত পৰিভাষিত কৰিলে এয়া ঈশ্বৰৰ যোগ্যতা (সামৰ্থ)ৰ - সম্মুখত আহিবলগীয়া প্ৰয়োজনীয়তাবোৰৰ পূৰণৰ বাবে ব্যৱহাৰ

কৰাৰ ক্ষমতা হয়। ঈশ্বৰৰ প্ৰেমে আপোনাক সেই যোগ্যতা প্ৰদান কৰিব যাতে আপুনি আনৰ প্ৰয়োজনীয়তাবোৰক প্ৰথম স্থান দিয়ে: আপুনি ভাৱে যে ঈশ্বৰে আপোনাক ইমান প্ৰেম কৰে যে আপোনাক সেই যোগ্য বনাব যে আপোনাৰ প্ৰেমৰ সীমা বাঢ়ি গৈ সেই মানুহবোৰলৈ পাবগৈ যাক মৰম কৰা কঠিন - যিয়ে অভিযোগ কৰে আৰু কেতিয়াও প্ৰশংসা নকৰে।

যিয়ে আপোনাক প্ৰেম কৰে তেওঁক প্ৰেম কৰিলে আপোনাৰ একো লোকচান নহয়। ইয়াত কোনো কঠিনতা নাই। যিকোনো মানুহে এই কাম কৰিব পাৰে। কিন্তু যেতিয়া আপুনি কোনো অপ্ৰিয় ব্যক্তিক প্ৰেম কৰে আপুনি তেতিয়া জোৰ কৰি প্ৰেম কৰে বা কৰিবলৈ যায় আৰু প্ৰেম কৰেওঁ। তেতিয়া ঈশ্বৰৰ প্ৰেমে তেওঁক সলনি কৰি দিয়ে।

ইয়াৰ বাবে হয়তো এবছৰ লাগিব পাৰে, হয়তো পাঁচ বছৰ লাগিব পাৰে, হয়তো ২৫ বছৰ লাগিব পাৰে। কিন্তু সময় লগাতো উচিত। যীশুৱে আপোনাৰ বাবে কিমান দীঘলীয়া সময় অপেক্ষা কৰিছিল?

ঈশ্বৰে আপোনাক প্ৰেম কৰে আৰু সেই সকলকো প্ৰেম কৰে যি আপোনাৰ আশে-পাশে থাকে। লাগিলে সিহঁতে উদ্ধাৰ পাইছে ইতিমধ্যে নাইবা সিহঁত এতিয়াও পাপী। তেওঁ সিহঁতক প্ৰেম কৰে আৰু আপোনাক ব্যৱহাৰ কৰিব বিচাৰে, এক মাধ্যম ৰূপে যাতে সিহঁতৰ ওপৰত নিজৰ প্ৰেম বৰষাব পাৰে।

আগবাঢ়িবলৈ ভয় নাখাব। ঈশ্বৰৰ প্ৰেমে আপোনাক সমস্ত ভয় আৰু অপৰাধ ভাৱৰ পৰা মুক্ত কৰিব আৰু তেওঁৰ সৈতে আপোনাক প্ৰেম কৰাৰ যোগ্যতা দিছে। ঈশ্বৰৰ প্ৰেমক নিজৰ আশে-পাশে বিস্তাৰিত কৰিবলৈ দৃঢ়-সংকল্প কৰি লওঁক। মানুহৰ লগত মিলা-প্ৰীতি আৰু মিত্ৰতা বঢ়াওঁক। মানুহৰ লগত মিত্ৰতা কৰা আপোনাৰ পেচা হৈ পৰক আৰু আপুনি খ্ৰীষ্টৰ ৰূপত মানুহৰ বাবে আশীৰ্বাদ হৈ পৰক।

মানুহক ৰাতিৰ ভোজত নিমন্ত্ৰণ কৰক আৰু মানুহক লগ কৰক আৰু তেওঁলোকক লগ কৰিবলৈ আহিব দিয়ক ।

মানুহৰ লগত হাত মিলাওঁক, হাঁহঁক । ঈশ্বৰে আপোনাক এটা কাম দিছে, তেওঁ সেই ধৰণে আপোনাক ব্যৱহাৰত বিচাৰে যি ধৰণে তেওঁ পৃথিৱীৰ আৰু কোনো প্ৰাণীক ব্যৱহাৰত লব নোৱাৰে ।

এনে মানুহ আছে যাৰ ওৰলৈ কেৱল আপুনি যাব পাৰে, আন কোনো ব্যক্তি তেওঁৰ ওচৰলৈ যাব নোৱাৰে, কিন্তু কেৱল আপুনি, ঈশ্বৰক আপুনি সোধক যে আপুনি তেওঁৰ প্ৰেমৰ সৈতে আনৰ ওচৰলৈ কেনেকৈ যোগাযোগ কৰিব পাৰে আৰু তেওঁ আপোনাক শিকাৰ ।

7

ঈশ্বৰৰ প্ৰেমে আপোনাক সলনি কৰি দিব

“প্ৰেম ইয়াত নাই যে আমি ঈশ্বৰক প্ৰেম কৰিছো, প্ৰেম ইয়াত আছে যে তেওঁ আমাক প্ৰেম কৰিছে, আৰু আমাৰ পাপৰ প্ৰায়শ্চিত্তৰ বাবে নিজৰ পুত্ৰক পঠিয়াইছে।”

— যোহানে লিখা প্ৰথম প্ৰতিপত্ৰ ৪:১০

ঈশ্বৰে আমাক প্ৰেম কৰে কিন্তু মই নাভাৱো যে আমাৰ মাজৰ অধিকাংশই সেই প্ৰেম সম্পূৰ্ণ ৰূপে বুজি পায়। ঈশ্বৰে মোক দেখুৱাইছে, এই বিষয়ত মোৰ অধ্যয়নৰ দ্বাৰা যে যদি আমি বাস্তৱত নিজৰ আত্মাত জানি লওঁ যে ঈশ্বৰে আমাক যিমান বেছি প্ৰেম কৰে, তেন্তে। আমাৰ আত্মাত বহু উন্নতি হ'ব আৰু সদায় আমি যেনেকৈ আছো তাতকৈ বহুত বেছি পৰিবৰ্তন হৈ যাম আৰু মই ভিন্ন হৈ পৰিম।

আপোনাৰ প্ৰতি ঈশ্বৰৰ প্ৰেমক হৃদয়ঙ্গম কৰক, এই কথাই আপোনাক সলনি কৰি দিব। যদি আপুনি নিজৰ বিষয়ত কোনো কথা অপছন্দ কৰে

“এয়া জনা যে আপুনি জানে”ৰ ঈশ্বৰে আপোনাক প্ৰেম কৰে, আপোনাক সলনি কৰি দিব।

এয়া জানি আপোনাৰ কেনে লাগে যে কোনোৱে আপোনাক প্ৰেম কৰে? এয়া জানি ভাল লাগে, নহয় নে? আপোনাৰ বাক বেয়া লাগে নেকি? ঈশ্বৰে মোক কৈছে যে কিছুমান মানুহ যি এই কিতাপ খন পঢ়িব তেওঁলোকে নিজকে অপছন্দ কৰে। আপুনি যি কাম কৰে সেয়া আপুনি ঘিণ কৰে আৰু এই তথ্য মানি ল’ব নোৱাৰে যে আপুনি এক নতুন সৃষ্টি হয়। আপুনি অবিৰাম ভাৱে নিজৰ পুৰণি স্বভাৱৰ সৈতে যুজি আছে।

যেতিয়ালৈ আপুনি ভিতৰতে বেয়া অনুভৱ কৰিব, নিজকে নিজে অপছন্দ কৰিব আৰু ঘিণ কৰিব আৰু এয়া অনুভৱ নকৰিব যে আপুনি কিমান বিশেষ হয়, তেতিয়ালৈ আপুনি কেতিয়াও বিশেষ ব্যৱহাৰ কৰিব নোৱাৰিব।

বাইবেলত লিখা আছে, “কিয়নো যেনেকুৱা তেও নিজৰ মনত চিন্তা কৰে, তেনেকুৱা আপুনি হয়” (হিতোপদেশ ২৭:৭)। এইবোৰ এই কাৰণে হয় কাৰণ এতিয়ালৈ ঈশ্বৰে আপোনাক প্ৰেম কৰে, এই তথ্যক গ্ৰহণ কৰা নাই। ঈশ্বৰে আপোনাক কিমান বেছি প্ৰেম কৰে, এয়া জনাটোৱে সামৰ্থ প্ৰদান কৰে।

ঈশ্বৰে বিচাৰে যে আপুনি তেওৰ সৈতে প্ৰতিদিন সঙ্ক্ৰমণ ৰাখক। এই কথাৰে আপুনি সলনি হৈ যাব। যদি আপুনি ঈশ্বৰক প্ৰথম স্থান নিদিয়ে তেন্তে তেওঁক তাত ৰাখিব, য’ৰ পৰা তেওঁ যি বিচাৰে সেয়া তেওঁ আপোনাৰ বাবে কৰিব নোৱাৰে। আপুনি ঈশ্বৰৰ সৈতে ব্যক্তিগত ভাৱে সময় পাৰ কৰিব লাগিব। তেওঁক প্ৰেম কৰি আৰু আপোনাক প্ৰেম কৰাৰ সুযোগ দি

এই কথাৰ বাবে আপোনাৰ উন্নতি হ'ব আৰু আত্মিক মনুষ্যত্বত আপুনি বলবান হৈ গৈ থাকিব।

বহুসংখ্যক মানুহ এলেছৱা হয়, আৰু তেওঁলোকে এনে নকৰে। তেওঁলোকে এয়া পছন্দ কৰে আন কোনোৱে তেওঁলোকৰ বাবে এই কাম কৰি দিয়ক। অজুহাত নেদেখুৱাব। প্ৰত্যেকজন ব্যক্তি যিয়ে এইখন পঢ়ি আছে আৰু ঈশ্বৰৰ সৈতে সহভাগিতা ৰখা নাই কিন্তু যি মই লিখি আছে ইয়াৰ কাৰণে নিৰুত্তৰ, চয়তানে তাৰ পিছফালে গৈ নিশ্চয় এয়া কব, কিন্তু তোমাৰ ওপৰত কৰিবলৈ আৰু কাম আছে।

মই জানো এনেকুৱা হয় চয়তানে আমাক এটাৰ পিছত এটা অজুহাত দিয়ে। ঈশ্বৰৰ প্ৰতি গম্ভীৰ হওক আৰু তেওক স্বৰূপ কৰক। ঈশ্বৰৰ বচন আৰু তেওৰ সৈতে সহভাগিতা কৰাই আপোনাক সলনি কৰি দিব। ঈশ্বৰে আপোনাক যোগ্য বনাইছে। ফিলিপীয়াবিলাকৰ প্ৰতিপত্ৰ ৪:১৩ ত পৌলে লিখিছে, “মই খ্ৰীষ্টত আছো, যিয়ে মোক সামৰ্থ দিয়ে তেওঁ সকলো কৰিব পাৰে” আন কথাত গোটেই সৃষ্টি এনে একো নাই যি আপুনি যীশুখ্ৰীষ্টৰ সামৰ্থত থাকি কৰিব নোৱাৰিব।

যেতিয়াই ঈশ্বৰে কোনো সমস্যাকে ইংগিত কৰে, আপুনি সামৰ্থ আৰু বিজয়েৰে উঠি তাক পৰাস্ত কৰি দিব লাগে। যদি আপুনি উঠে আৰু ঈশ্বৰৰ প্ৰেমক নিজৰ বাবে গ্ৰহণ কৰে আৰু সেই বেয়া, দুষ্টচয়তানৰ কথা শুনিবলৈ মানা কৰি দিয়ে, যি আপোনাক কয় যে আপুনি কিমান বেয়া আৰু আপোনাৰ তাত একো ভাল বস্তু নই, তেতিয়া আপুনি হৈ কাৰ্য্য কৰা আৰম্ভ কৰি দিব।

এতিয়া হয়তো আপুনি ভাল কাম কৰিব পৰা নাই, কিন্তু যেতিয়া আপুনি বিশ্বাস কৰিব যে অতিৰিক্ত ৰূপেৰে এক নতুন সৃষ্টি, আপুনি ভিন্ন ৰূপে কাম কৰিবলৈ ধৰিব। যেতিয়ালৈ আপুনি ঠিয় হৈ এয়া নকয়, “ঈশ্বৰৰ স্তুতি হওক,

মই বিশেষ হয়, মই পৱিত্ৰ হয়, ঈশ্বৰে মোক বাচনি কৰিছে আৰু যীশুৰ তেজৰ দ্বাৰা মোক পৰিশোধিত কৰা হৈছে, এতিয়া মই এই ধৰণৰ কাম কৰিম আৰু চয়তান মই তোক গুৰুত্ব নিদিও - মই যিমানেই ভুল নকৰো কিয়, মই আগবাঢ়িম,” তেতিয়ালৈ আপুনি অকণমানো সলনি নহব আৰু বেলেগ পদ্ধতিৰেও কাম নকৰিব। মই নিজকে সন্তালিবলৈ আৰু আগবাঢ়িবলৈ ঈশ্বৰেই যথেষ্ট। তেওঁ মোৰ ভুলভ্ৰান্তি আৰু বেমেজালিবোৰ দূৰ কৰিব আৰু শুধৰাই গৈ থাকিব।

আপোনাক কি সমস্যা বা কঠিনতাই বাধা দিব পাৰে, যেতিয়া নেকি আপুনি জানে যে - ঈশ্বৰে আপোনক প্ৰেম কৰে। এটা কথাত নহয়, সকলো কথাত আপুনি বিজয়ী হ'ব।

আপুনি বিজয়ীপ্ৰাপ্ত হ'বলৈ পছন্দ কৰিব নে? উত্তৰ দিয়ক, তেতিয়া বিজয় প্ৰাপ্ত কৰিবলৈ আপোনাক কিবা লাগে নেকি? এয়াই পথ যাৰ দ্বাৰা আপুনি আগবাঢ়িব। যদি আপোনাৰ ওচৰত কোনো সমস্যা বা কঠিনতা নাই আৰু এনে একো নাই যি আপুনি জিকিব বিচাৰে, তেতিয়া আপুনি নিজৰ বিশ্বাস কাৰ ওপৰত প্ৰয়োগ কৰিব?

আপোনাৰ ওচৰলৈ অহা কঠিনতাক উন্নতি কৰাৰ এক সুযোগ হিচাবে ব্যৱহাৰ কৰক বিচাৰি ওলিয়াওক যে ঈশ্বৰে কি কৰিব কাৰণ তেওঁ আপোনাক প্ৰেম কৰে। যদি আপুনি ঈশ্বৰৰ ওপৰত নিৰ্ভৰশীল হৈ পৰে আৰু তেওঁ আপোনাক প্ৰেম কৰাৰ সুযোগ প্ৰদান কৰে আৰু তেওঁক প্ৰেম কৰে, তেতিয়া আপুনি নিজৰ প্ৰয়াস পাহৰি যাব যে কেনেকৈ বিশ্বাসক আপুনি সক্ৰিয় কৰিব আৰু ঈশ্বৰত প্ৰৱেশ কৰক।

যেতিয়া আপুনি ঈশ্বৰক আপোনাক প্ৰেম কৰিবলৈ সুযোগ দিব, তেতিয়া সকলো ঠাইতে, সকলো সময়তৈ নিচিন্ত হৈ বিচৰণ কৰিব যিদৰে আপুনি

আত্মাৰ মৌজুল পি ল'লে। তেতিয়া আপোনাৰ জীৱনৰ কোনো পৰিস্থিতিয়েই আপোনাক প্ৰভাৱিত নকৰে কাৰণ আপুনি ঈশ্বৰৰ প্ৰেমৰ হৈ কাৰ্য্য কৰিব।

যেতিয়া মোৰ পবিত্ৰ আত্মাৰ বাপ্তিষ্মা, প্ৰথম তিনি সপ্তাহত ঈশ্বৰৰ প্ৰেমেৰে মগ্ন, কিভূৰ হৈ গৈছিল। মানুহে মোক কৈছিল, “কি হ'ল তোমাৰ ? তুমি একেবাৰে পৰিৱৰ্তন হোৱা নিচিনা লাগিছে মোৰ বিশ্বাসেই নহয়, জয়ছ তোমাৰ পিছে হৈছেনো কি ?” এই মানুহে তিনিসপ্তাহ পিছত আহি মোক সুধিছিল, “তোমাৰ জীৱনত কি হৈছে ?”

মই পৰিৱৰ্তন হোৱা বুলি ক'বলৈ মোক এটা শব্দৰো প্ৰয়োজন নহ'ল। তেওঁলোকে চাব পাৰিছিল। যদি আপুনি ঈশ্বৰৰ প্ৰেমত বশীভূত কাৰ্য্য কৰে, তেন্তে সকলো সময়তে আপুনি হাঁহি থাকিব। আপোনাক সুন্দৰ দেখা যাব, আপোনাৰ ভিতৰত শক্তি আৰু সমৰ্থতা থাকিব। আপুনি অন্যক সেৱাকাৰ্য্য কৰিবলৈ সমৰ্থ হৈ যাব কাৰণ আপুনি পৱিত্ৰ আত্মাৰ সকলো সময়তে ইমান সক্ৰিয় আৰু শক্তিবান হৈ থাকিব যে আপোনাৰ প্ৰত্যেক বস্তুৰ অভাৱ দূৰ হ'ব।

নিজ নিজকে কওঁক, “ঈশ্বৰে মোক প্ৰেম কৰে,” হেলুলিয়াহ, ঈশ্বৰে মোক প্ৰেম কৰে। মই তেওঁৰ বিশেষ সন্তান ঈশ্বৰে মোক প্ৰেম কৰে। “আপুনি আগবাঢ়ক আৰু বিশ্বাসলৈ এক ডাঙৰ জাপ মাৰক আৰু বিশ্বাস কৰক।”

এক নতুন জীৱনৰ অনুভৱ কৰক

যদি আপুনি কেতিয়াও যীশুক নিজৰ প্ৰভু আৰু উদ্ধাৰ কৰ্তা মানি স্বীকাৰ নকৰে, মই আপোনকে আমন্ত্ৰিত কৰো যাতে আপুনি এনে কৰে, আপুনি এয়া প্ৰাৰ্থনা কৰিব পাৰে আৰু যদি এই বিষয়ত আপুনি সঁচাকৈয়ে গম্ভীৰ আপুনি যীশুৰ মাজত এক নতুন জীৱনৰ অনুভৱ পাব।

হে পিতা ঈশ্বৰ মই আপোনাৰ পুত্ৰ যীশু প্ৰভুৰ ওপৰত বিশ্বাস কৰো, যি সংসাৰৰ উদ্ধাৰকৰ্তা। তেওঁ মোৰ বাবে ক্ৰুছবিদ্ধ হৈ মৰিছিল আৰু মোৰ পাপৰ ভাৰ লৈছিল। তেওঁ নৰকত নামিছিল আৰু মৃত্যু আৰু কবৰৰ ওপৰত জয় প্ৰাপ্ত কৰিছিল। মই বিশ্বাস কৰো যে যীশু মৃতকৰ পৰা জীৱিত হৈছে আৰু এতিয়া আপোনাৰ সোঁকাষে বিৰাজমান হৈ আছে, হে যীশু, আপোনাৰ প্ৰয়োজনীয়তা আছে মোক। মোৰ পাপবোৰ ক্ষমা কৰক, মোক উদ্ধাৰ কৰক। মোৰ মাজত বাস কৰক। মই নতুন জনম লভিব বিচাৰিছো।

আপুনি বিশ্বাস কৰক যে যীশু আপোনাৰ হৃদয়ত বাস কৰিবলৈ লৈছে। আপোনাৰ পাপৰ ক্ষমা হৈছে আৰু আপোনাক ধাৰ্মিক কোৱা হৈছে আৰু আপুনি স্বৰ্গলৈ যাব।

নিজৰ ওচৰ-পাজৰে এক উত্তম কলচিয়াবিলাকৰ প্ৰতিপত্ৰৰ সন্ধান কৰক য'ত ঈশ্বৰৰ বচন শিকৈৱো হয় আৰু খ্ৰীষ্টনত্বত উন্নতি কৰক। ঈশ্বৰৰ বচন অবিহনে আপোনাৰ জীৱনত একোৰে পৰিৱৰ্তন নহয়। যোহনৰ প্ৰতিপত্ৰ ৪:৩১, ৩২ ত লিখা আছে, “যদি তুমি মোৰ বচন মতে গৈ থাকা তেন্তে তুমি শিষ্য হ'বা। তুমি সত্যক জানিবা আৰু সত্যই তোমাক স্বতন্ত্ৰ কৰিব।”

মই আপোনাক উৎসাহ যোগাওঁ যে ঈশ্বৰৰ বচনবোৰ ধৰি ৰাখক ইয়াক হৃদয়ৰ গভীৰতাত সংগ্ৰহ কৰক, কৰছিয়া বিলাকৰ দ্বিতীয় প্ৰতিপত্ৰ ৩:১৮ অনুসৰি যেতিয়া আপুনি ঈশ্বৰৰ বচনত দেখিব, আপুনি যীশুপ্ৰভুৰ তেজস্বী স্বৰূপলৈ অংশ অংশ হিচাবে পৰিবৰ্তিত হৈ যাব।

স্বঃপ্ৰেম্

জয়ছ

লিখকৰ বিষয়ে

জয়ছ মেয়ৰ পৃথিবীৰ এগৰাকী আগশাৰীৰ বাইবেল শিক্ষয়িত্ৰী । A#1 নিউ ইয়ৰ্কৰ সবাৰ্ষিক কিতাপ বিক্ৰী যোৱা লেখিকা, তেওঁ ১৮ খনতকেয়ো অধিক আধ্যাত্মিক কিতাপৰ ৰচনা কৰিছে তাৰ ভিতৰত 100 Ways of Simplify Your life, Never Give up! The Entitled Battlefield of The Mind-ৰ ঘৰুৱা কিতাপবোৰ আৰু দুখন উপন্যাস, The penny আৰু Any Minute লগতে বহুতো অন্য কিতাপো অন্যতম । তাৰোপৰি তেওঁৰ হাজাৰসংখ্যক শ্ৰব্য শিক্ষণো কৰিছে, তাৰ লগতে সম্পূৰ্ণ দৃশ্যশ্ৰাব্য পুথিভঁড়ালো আছে তেখেতৰ । জয়ছৰ নিতৌ জীৱন উপভোগ কৰক ৰেডিঅ’ আৰু টেলিভিজন অনুষ্ঠানবোৰ গোটেই পৃথিবীতে প্ৰচাৰিত হৈছে আৰু তেওঁ অতি জৰুৰী সভাবোৰৰ বাবেও ভ্ৰমণ কৰিছে । জয়ছ মেয়ৰ আৰু তেওঁৰ স্বামী দেভ, চাৰিগৰাকী শিশুৰ অভিভাৱক আৰু সিহঁতৰ ঘৰ চেণ্ট হুইচৰ মিছৰীত ।

আপোনাৰ বাবে ঈশ্বৰৰ উপহাৰ আৱিষ্কাৰ কৰক: চৰ্তহীন প্ৰেম

ঈশ্বৰৰ শক্তি আৰু প্ৰেমৰ প্ৰতিটো অংশ আপোনাৰ বাবে আজি উপলব্ধ। আৰু আপুনি ৰাইজৰ মাজৰ এজন নহয়। আপুনি পৃথিৱীৰ একমাত্ৰ ব্যক্তি বুলিয়েই ঈশ্বৰে আপোনাক প্ৰেম কৰে। অসুবিধাটো হ'ল যে বহুত মানুহৰ দৰে, হয়তো এয়া আপুনি নুবুজে নতুবা আপুনি যদি বুদ্ধি ঘটুৱাই জানে, আপুনি হয়তো হৃদয়ৰে অনুভৱ কৰিব নোৱাৰে। এতিয়া আপুনি পাৰিব। এই প্ৰেৰণাদায়ক কিতাপ খনে আপোনাক শক্তিশালী বাৰ্তা দেখুৱাব :

- আপোনাৰ ভিতৰত ঈশ্বৰৰ প্ৰেম কিদৰে চিহ্নিত কৰিব।
- আপুনি যদি ঈশ্বৰৰ কাৰণে যথেষ্ট হয় তাত আচৰিত হোৱাটো কিদৰে বন্ধ কৰিব।
- ঈশ্বৰৰ আকৰ্ষণীয় আলোড়নকাৰী প্ৰেমৰ আপুনি কেনেকৈ অভিজ্ঞতা লাভ কৰিব।
- জীৱনৰ কষ্টকৰ পৰিস্থিতিবোৰত ঈশ্বৰৰ সন্ধান কেনেকৈ পাব।
- ঈশ্বৰৰ প্ৰেমে আপোনাক কিদৰে আজীৱন পৰিৱৰ্তন কৰিব।

তেখেতৰ অন্তৰখন আৰু তেওঁৰ নিজৰ সেই আলোড়ন যিয়ে তেওঁৰ জীৱন ৰূপান্তৰিত কৰিছে সেইবোৰ আলোচনা কৰিছে, জয়ছ মেয়ৰ শাস্ত্ৰীয়জ্ঞান আৰু অন্য বুদ্ধিমত্তাৰ শব্দবোৰ দিছে যিয়ে ঈশ্বৰৰ প্ৰেমৰ খিৰিকি খুলিব পাৰে... আৰু ইয়াৰ পোহৰ আপোনাৰ ওপৰত জিলিকিবলৈ দিয়ক, ব্যক্তিগতভাৱে।

JOYCE MEYER
MINISTRIES®

Nanakramguda, Hyderabad - 500 008